Súd:	Mestský súd Košice
Spisová značka:	42C/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7122201471
Dátum vydania rozhodnutia:	10. 06. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Ing. Andrea Škapincová, PhD.
ECLI:	ECLI:SK:MSKE:2026:7122201471.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice sudkyňou JUDr. Ing. Andreou Škapincovou, PhD. v spore žalobkyne: A. B. C., nar. X.X.XXXX, bytom D. XX, XXX XX C., právne zastúpená JUDr. Ingrid Čisárovou, advokátkou so sídlom Kuzmányho 57, 040 01 Košice, proti žalovanému: E. A., nar. X.XX.XXXX, bytom F. G. X, XXX XX H. B., právne zastúpený CLS Čavojský & Partners, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Zochova 6 - 8, 811 03 Bratislava, IČO: 36 854 972, o zaplatenie 8.967,25 EUR s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Konanie v časti bolestného, účelne vynaložených nákladov na liečbu, ušlého zisku a straty z a s t a v u j e .

II. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni titulom sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 2.002,70 EUR v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške 2.500,- EUR v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

IV. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

V. V konaní o náhradu nemajetkovej ujmy žalobkyni voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

VI. Žiadnej zo strán náhradu trov konania v ostatných nárokoch n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 14.2.2022 domáhala zaplatenia sumy 8.967,25 EUR titulom bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia, náhrady liečebných nákladov, ušlého zisk, škodu a nemajetkovej ujmy.
2. Podanie žaloby odôvodnila tým, že dňa 28.3.2018 v čase o 08:25 hod. viedol žalovaný osobné motorové vozidlo značka Škoda Octavia, evidenčné číslo vozidla C. XXX I., pričom na konci parkoviska pri otáčaní sa do protismeru ľavou prednou časťou vozidla narazil do chodkyne (žalobkyne), ktorá cez parkovisko prechádzala od hotela Hilton smerom k OC Dargov. Žalovaný sám oznámil nehodu policajtom, pričom pri objasňovaní nehody uviedol, že narazil do žalobkyne. Náraz potvrdila aj spolujazdkyňa vodiča, D. A.. Následkom dopravnej nehody došlo k ťažkému zraneniu žalobkyne, t.j. k zlomenine hornej časti ľavého predkolenia a k pomliaždeniu mäkkých tkanív ľavého predkolenia s odhadovanou liečbou do troch mesiacov. Uviedla, že zo Znaleckého posudku č. 1/2018 zo dňa 20.12.2018 vyplýva, že nesprávna technika jazdy vodiča J. K. bol tým prvkom nehodového deja, ktorý vyvolal kolíznu situáciu. Citovala ustanovenia § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 8/2009 Z.z. a § 16 ods. 1 tohto zákona. Navrhovala vypočutie znalcov, ktorí vypracovali znalecký posudok v trestnom spise.

Žalobkyňa ako poškodená požiadala o finančnú náhradu za žalované nároky nasledovne: a/ bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia. Nárok si žalobkyňa uplatnila podľa Znaleckého posudku č. 12/2019 zo dňa 5.7.2019 vo výške 2.882,- EUR. b/ náklady spojené s liečením zranenia spolu vo výške 115,97 EUR za doplatky za lieky a zdravotnícke pomôcky, dopravu vlakom do liečebných kúpeľov a za finančnú spoluúčasť na pobytových nákladoch v kúpeľoch, c/ ušlý zisk a stratu, keďže v čase nehody bola žalobkyňa SZČO k nehode došlo počas jej cesty do práce a z dôvodu, že nebola schopná pracovať v dôsledku zranenia od 28.3.2018 do 29.10.2018 (ukončenie liečebného pobytu), t.j. 216 dní vychádzajúc z priemeru jej čistého zisku za jednotlivé roky si uplatnila ušlý zisk vo výške 472,61 EUR. Žalobkyňa mala prenajaté podnikateľské priestory, pričom s ohľadom na nájomnú zmluvu platila mesačné nájomné 516,67 EUR. Keďže žalobkyňa nemala v danom období žiaden príjem nemohla podnikateľské náklady hradiť z vlastných úspor a preto o túto hodnotu sa znížil majetok žalobkyne. Spolu si týmto titulom uplatnila sumu 989,28 EUR. d) Zároveň uviedla, že jej vznikla nemajetková ujma. Nárok odôvodnila tým, že bola dosť aktívnou športovkyňou, avšak amatérsku športovú činnosť nezanechala ani po ukončení aktívnej športovej činnosti. Spolu s manželom sa venovala behu niekoľkokrát do týždňa. Okruhy mali 4 - 10 kilometrov, vďaka čomu sa udržiavala v dobrom fyzickom stave. Netrpela žiadnymi chronickými chorobami a neužívala lieky. Dvakrát až trikrát do týždňa cvičila kardio programy a silové programy. Uviedla a priložila vyšetrenie zdatnosti z roku 2014, z ktorého má vyplývať, že v danej dobe netrpela žiadnymi chorobami a jej zdravotný stav bol nadmerne dobrý. V dôsledku nehody došlo u nej k takým trvalým zdravotným následkom, že beh u žalobkyne nie je možný. Riziková je aj chôdza kvôli nepredvídateľnému a opakovanému zlyhávaniu kolena, ktoré končí pádom na zem s drobnými zraneniami. Žalobkyňa musela akceptovať a vnútorne spracovať skutočnosť, že už nikdy nebude môcť viesť aktívny športový (hoci len na amatérskej úrovni) život a pohybová aktivita, ktorá jej prinášala radosť, psychickú vyrovnanosť a dobrý zdravotný stav, ako aj pohodové chvíle s manželom trávené spoločne pri behu a pri cvičení sú minulosťou. Utrpela tým psychickú traumu, ktorej sa už nemôže zbaviť. Ťažko znáša ak si manžel ide občas zabehať a ona musí ostať doma. Ako celoživotná vášnivá hubárka s manželom prechádzali trasy okolo 15 - 20 kilometrov v lese. Aj týchto aktivít sa musela vzdať. Ďalšou psychickou ujmou bolo vzdanie sa tanca pri rôznych spoločenských udalostiach a tiež to, že ako vodička, ktorá prejazdila temer celú Európu, najazdila viac ako 500000 kilometrov bez nehody stratila vzhľadom na nestabilitu a zlyhávanie nohy možnosť riadiť motorové vozidlo. Zvlášť kruto to na ňu doľahlo v čase, keď manžel mal podstúpiť urgentné vyšetrenie vo L. B. v mesiacoch november a december 2020. Sám zo zdravotných dôvodov nemohol viesť vozidlo a vzhľadom na stav nohy nemohla manžela odviesť na vyšetrenie ani žalobkyňa, čím na ňu doľahla vlna depresie, beznádeje, pocitu zbytočnosti a neužitočnosti. Nakoniec o túto službu požiadali kamaráta. Dodala, že sa venovala výrobe a predaju ľudovoumeleckých výrobkov v pojazdnom stánku, ktorý musela pritiahnuť na predajné miesto. Hmotnosť stánku bola okolo 120 kilogramov. Tento však vzhľadom na zranenie nohy už viac neutiahne a aj o túto aktivitu je pripravená. Ťažko znášala aj tú skutočnosť, že vzhľadom na predmetnú nehodu bola obvinená z priestupku, pričom žalovaný ju spôsobil. Vzhľadom na rozsah a intenzitu zásahov do nadpriemerne aktívneho života žalobkyne a rozsah a intenzitu psychických tlakov, ktoré musí žalobkyňa spracovať a absorbovať, považovala za primeranú výšku náhrady nemajetkovej ujmy v sume 5.000,- EUR. K tejto časti navrhla vypočuť manžela a svedka.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 1.4.2022 uviedol, že podľa jeho názoru žalobkyňa v žalobe neuviedla rozhodujúce skutkové tvrdenia. Žalovaný nebol v čase dopravnej nehody prevádzateľom motorového vozidla, preto podľa jeho názoru nie je v spore pasívne vecne legitimovaný. Nie sú splnené zákonné predpoklady na priznanie náhrady škody pokiaľ ide o nárok na náhradu bolestného. Nárok titulom bolestného podľa jeho názoru nevznikol, pretože nevznikol priamy stret vozidla a žalobkyne, nebolo preukázané vyjadrenie žalobkyne o priamom strete. Domnieval sa, že sa nedopustil protiprávneho konania. Ďalej žalobkyňa nepreukázala existenciu nároku na náhradu ušlého zisku, nemajetkovej ujmy a náhradu liečebných nákladov. Dodal, že v dôsledku absencie rozhodujúcich skutkových tvrdení nie je zrejmé, či žalovaný má zodpovedať podľa všeobecných ustanovení zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, alebo má zodpovedať ako prevádzateľ vozidla podľa ustanovení § 427 Občianskeho zákonníka. Uvedené má význam z hľadiska procesnej obrany. Uviedol, že prevádzateľom vozidla bol v čase dopravnej nehody otec žalovaného. Ak by žalobkyňa žalobu uplatnila podľa všeobecných ustanovení o zodpovednosti za škodu, v žalobe netvrdila a nepreukázala splnenie zákonných predpokladov pre priznanie tohto nároku. Za účelom preukázania uvedených tvrdení navrhol výsluch žalobkyne, žalovaného, výsluch otca žalovaného, pripojenie technického preukazu, záznamu o nehode, spisu Okresného súdu Košice I, sp. zn. 8T/10/2021. K nároku na náhradu za bolesť uviedol, že nepreukázala žalobkyňa, že nárok naň vznikol, v akej výške a že vznikol v súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného, respektíve prevádzkou

vozidla. Žalobu považoval i za zjavne nedôvodnú. K skutkovému stavu dodal, že Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 24.11.2021, sp. zn. 8T/10/2021 bol žalovaný oslobodený spod obžaloby, pretože skutok v zmysle obžaloby nie je trestným činom. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.11.2021. Žalobkyňa opomenula uviesť, že voči nej ako obvinenej bolo na Okresnom dopravnom inšpektoráte Košice pod ČVS: ORPZ-KE-ODI 1-435/2018-P vedené priestupkové konanie z dôvodu podozrenia zo spáchania priestupku na úseku dopravy, nakoľko v čase pred dopravnou nehodou prechádzala cez vozovku mimo prechodu pre chodcov a na vozovku vstupovala na mieste, kde zaparkované vozidlá vytvárali oblasť zakrytého výhľadu. Podľa jeho názoru, ak by aj škoda na zdraví žalobkyni vznikla, nepreukázala splnenie ostatných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu. Pokiaľ ide o nárok titulom bolestného, navrhol výsluch znalca M. N., ako aj výsluch znalca M. D. a znalecké posudky vypracované týmito znalcami, pripojenie kompletnej zdravotnej dokumentácie žalobkyne a výpisu z účtu verejného zdravotného poistenie žalobkyne ako poistenca. Poukázal na závery znalca M. N. F., ktorý uviedol, že pre tento typ zlomeniny by svedčali napríklad prítomné poranenia mäkkých tkanív v mieste kontaktu s karosériou motorového vozidla, prípadne zlomenina hornej časti ihlice, ktoré však nie sú prítomné. Najčastejšie sa však vyskytujú zlomeniny, ktoré vznikajú nepriamym násilím, kde je za poranenia skôr zodpovedná váha tela v pohybe alebo pri páde, kde dochádza k ohybu v kolennom kĺbe a tlaku stehnovej kosti na vonkajšiu časť píšťaly. Najčastejším mechanizmom je v danom prípade pád z výšky, z rebríka, pošmyknutie, podvrtnutie pri bežnej chôdzi. Poranenie považoval za primerané k predpokladanému mechanizmu úrazu pri posudzovanej dopravnej nehode a účastníčka nehody ho mohla utrpieť pri tejto dopravnej nehode. Z uvedeného vyplýva, že tento znalec nehodový dej označil len ako možný, nie ako jednoznačný. Znalec M. D. v znaleckom posudku uviedol, že zlomenina ľavého konca ľavej píšťaly v poslednom prípade v žiadnom prípade nie je následkom direktívneho nárazu prednej časti motorového vozidla, ale až následkom sekundárneho nekontrolovateľného pádu s násilným podvrtnutím kolena. Podľa znalca k zraneniu žalobkyne mohlo dôjsť pri dopravnej nehode. Jednoznačne to však nepotvrdil. Žalovaný vzniesol námietku premlčania, keď bola žaloba doručená súdu dňa 15.2.2022, t.j. takmer po štyroch rokoch po dopravnej nehode. Vo vzťahu k ušlému zisku žalovaný tvrdil nesplnenie predpokladov pre vznik tohto nároku, teda, že žalobkyňa mala v čase dopravnej nehody uzavreté konkrétne obchodné kontrakty s obchodnými partnermi, pri pravidelnom behu veci by dôvodne očakávala dosiahnutie zisku a že jej reálne nejaká skutočná škoda, respektíve nepreukázala, že by nebyť dopravnej nehody, tak by reálne skutočne dosiahla zisk. Namietal spôsob vyčíslenia ušlého zisku a vzniesol námietku premlčania i k tejto časti. Podľa jeho názoru subjektívna premlčacia doba na uplatnenie nároku uplynula dňa 28.3.2020 a objektívna premlčacia doba uplynula 28.3.2021. Keďže bola žaloba podaná až v nasledujúcom roku, je zrejmé, že bola podaná po uplynutí subjektívnej premlčacej doby. Podľa jeho názoru žalobkyňa nemá nárok na náhradu ani ušlého zisku ani straty, keďže ako dobrý hospodár mala povinnosť minimalizovať vnikajúcu škodu. K náhrade nemajetkovej ujmy dodal, že žalobkyňa nepreukázala príčinnú súvislosť, že v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou došlo k zásahu do jej osobnostných práv, respektíve len do niektorých z osobnostných práv a do ktorého konkrétneho osobnostného práva bolo zasiahnuté a že tento stav zavinil žalovaný a tiež v čom spočíval zásah do osobnostných práv. Zároveň, že ide o taký zásah, ktorý má takú intenzitu, rozsah či následky, že uvedené odôvodňuje priznanie peňažnej sumy ako kompenzácie vzniknutej ujmy. K tejto časti nároku žalovaný vniesol tiež námietku premlčania, keďže nárok titulom náhrady nemajetkovej ujmy podlieha premlčaniu vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe počítanej odo dňa zásahu do osobnostných práv, ku ktorému malo dôjsť dňa 28.3.2018. Premlčacia doba začala plynúť 29.3.2018 a uplynula márne 29.3.2021. Poukázal aj na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.11.2013, sp. zn. II. ÚS 163/2013-50, z ktorého vyplýva, že nie je možné popri sebe na základe rovnakých skutkových tvrdení uplatňovať si tak nárok na náhradu škody na zdraví ako aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy.
4. Žalobkyňa v replike zo dňa 7.5.2022 doplnila skutkový stav a tiež navrhla doplnenie dokazovania pripojením trestného spisu na preukázanie skutočnosti, že žalovaný do žalobkyne vozidlom, ktoré viedol, narazil, ako aj na preukázanie skutočnosti, že vjazd na parkovisko bol označený dopravnou značkou a prechod pre chodcov nevedie cez parkovisko, nejde teda o prechod pre chodcov. Taktiež žalobkyňa navrhla doplnenie dokazovania, pokiaľ ide o bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia lekárskymi posudkami. Pokiaľ ide o náklady spojené s liečením a tiež o ušlý zisk a stratu, navrhla dokazovanie k uplatnenej námietke premlčania lekárskou prepúšťacou správou zo dňa 8.3.2019 a 3.10.2019.
5. Žalovaný v duplike zo dňa 6.6.2022 zotrval na doterajších tvrdeniach. Podľa jeho názoru za deň ustálenia zdravotného stavu možno považovať deň dopravnej nehody.
6. Na pojednávaní dňa 8.2.2023 súd vykonal výsluch žalobkyne a žalovaného ako aj výsluch svedkov: C. M. a D. F.. Pojednávanie bolo odročené za účelom odstránenia vád žaloby v zmysle výzvy súdu na

pojednávaní a tiež súd stranám poskytol desaťdňovú lehotu odo dňa doručenia zápisnice na uplatnenie prostriedkov procesného útoku a obrany.
7. Podaním zo dňa 18.2.2023 A. L. C., ktorý vystupoval v spore ako splnomocnený zástupca žalobkyne odstránil vady žaloby.
8. Žalobkyňa v podaní zo dňa 21.2.2023 uviedla, že pri sťažení spoločenského uplatnenia zotrváva na svojich doterajších tvrdeniach uvádzaných na pojednávaní, že si žalobou zo dňa 14.2.2022 uplatnila popri bolestnom aj nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku škody, ktorá bola spôsobená pri dopravnej nehode dňa 28.3.2018. K sťaženiu spoločenského uplatnenia ešte dodala, že v dôsledku nehody došlo k takým trvalým zdravotným následkom, že beh u žalobkyne nie je možný. O. je aj chôdza. Taktiež nebude môcť viesť aktívny športový život. Je celoživotnou vášnivou hubárkou, pričom táto aktivita z dôvodu úrazu už nie je možná. Nemôže tancovať. Nemôže vykonať prácu, ktorú pred úrazom vykonávala. Je jej znemožnený prístup na horné poschodia rodinného domu, v ktorom býva, pretože má obavy chodiť po schodoch. Taktiež nemôže vykonávať fyzickú prácu. V ich dome sa kúri drevom, teda nemôže manželovi pomáhať s touto aktivitou, čím doslova prežíva hrôzu z náhlej straty manžela, ktorý je po pľúcnej embólii a lekári mu zakázali fyzickú prácu, tento zákaz neskôr zmiernili s upozornením na riziká. K nemajetkovej ujme dodala, že ten istý skutkový dej môže zakladať nárok na náhradu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, ako aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Výšku sumy 5.000,- EUR stanovila s ohľadom na závažnosť vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo. Neoprávnenosť zásahu žalovaného podľa jej názoru vyplýva zo znaleckých posudkov z odboru dopravy vypracovaných v priestupkovom trestnom konaní, ktoré sú súčasťou spisu, z ktorých vyplýva, že žalovaný spôsobil dopravnú nehodu nesprávnou technikou jazdy, plne sa nevenoval vedeniu vozidla a dostatočne nesledoval situáciu v cestnej premávke, z čoho vyplynula jeho oneskorená reakcia na vývoj dopravnej situácie a plné nevyužitie účinku brzdného mechanizmu vozidla, čím porušil viacero ustanovení zákona o cestnej premávke. Príčinnú súvislosť medzi vznikom ujmy a neoprávneným zásahom podľa názoru žalobkyne preukazuje to, že v dôsledku dopravnej nehody, ktorú zavinil žalovaný, došlo k poškodeniu zdravia žalobkyne, čo malo za následok aj zásah do jej práv na ochranu osobnosti a vznik nemajetkovej ujmy. Ujma, ktorá jej bola spôsobená, sa premietla do psychickej sféry. Došlo k zníženiu jej dôstojnosti a postavenia v spoločnosti. Začala trpieť pocitmi menejcennosti, bezmocnosti, hanby, keď opakovane padala na ulici bez zjavnej príčiny, čo u okoloidúcich vyvoláva pocit, že je opitá. Narušila sa zároveň aj psychická vyrovnanosť žalobkyne. Je viac emočne labilná, pretože nemôže naďalej vykonávať svoje obľúbené činnosti a pohybové aktivity, ktoré jej prinášali radosť, psychickú vyrovnanosť a dobrý zdravotný stav ako šport, tanec, prechádzky a beh v prírode, hubárčenie. Taktiež bolo zasiahnuté do jej súkromného a rodinného života, keďže s manželom nemôže vykonávať spoločné aktivity a tráviť čas spôsobom, ako to bolo pred úrazom. Manžel musel na seba vziať vykonávanie viacerých domácich prác, čo žalobkyňa zle psychicky znáša. Je to pre ňu frustrujúce a do jej psychickej pohody to trvalo zasiahlo pocitmi menejcennosti, keďže aj napriek ochote manžela pomáhať, vníma uvedené ako obťažovanie manžela. Taktiež dodala, že s ohľadom na stav ohrozenia života manžela, ktorý potreboval urgentné vyšetrenie vo L. B., ktoré našli po mesačnom hľadaní zdravotníckeho zariadenia, ktoré by manžela prijalo, bola pre ňu psychická rana, z ktorej sa temer zrútila, keď nemohla manžela odniesť na uvedené vyšetrenie a hospitalizáciu. Bol to pre ňu traumatizujúci zážitok, pretože ako skúsená vodička nemohla prispieť k záchrane života manžela vedením motorového vozidla a bola odkázaná na doprosovanie sa kamarátom, cudzím ľudom, pričom si uvedomila aj to, že takýto stav bude zafixovaný aj do budúcnosti. Dodala, že aj dňa 21.1.2023, keď prebiehalo referendum ohľadom predčasných volieb, musela žalobkyňa do volebnej miestnosť vstúpiť cca po desiatich schodoch a asi v polovici schodiska sa jej podlomila noha a spadla. Zaregistrovala však poznámky ľudí typu, či je opitá a keďže nemohla okoloidúcim ľuďom vysvetľovať, že má zranenú, nestabilnú nohu, musela strpieť na verejnosti poníženie spočívajúce v podozrení, že je opitá, čím došlo k zníženiu jej dôstojnosti v prítomnosti okoloidúcich ľudí. Taktiež na podobnú situáciu poukázal podľa jej názoru aj svedok D. F., ktorý uviedol, že mu žalobkyňa počas oslavy kamarátovej päťdesiatky vypadla z rúk a prítomní na oslave, ktorí jej stav nepoznali, mali poznámku, že to bolo zapríčinené nadmerným užívaním alkoholu. Dodala, že v minulosti pracovala ako výkonná riaditeľka spoločnosti, ktorá zamestnávala viacerých zamestnancov. Išlo o pracovnú pozíciu, ktorá si vyžadovala styk so zamestnancami. Mala vplyv na prijímanie a prepúšťanie ľudí, odmeňovanie a sankcionovanie a požívala v miestnej komunite dlhoročnú vážnosť. Časté a opakované pády z dôvodu úrazu kolena žalobkyne na verejnosti výrazne znižuje dôstojnosť žalobkyne v očiach obyvateľov Šace, nakoľko len pár ľudí vie o jej úraze a v očiach ostatných ľudí žalobkyňa vyzerá, že stráca stabilitu z dôvodu opitosti.
9. Žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 8.3.2023 doplnila návrhy na vykonanie dokazovania výsluchom svedka A. C. k nemajetkovej ujme, výsluchom svedka P. C. k sťaženiu spoločenského

uplatnenia:, lekárskym posudkom Kliniky úrazovej chirurgie Univerzitnej nemocnice L. Pasteura Košice k otázke doby ustálenia zdravotného stavu a k otázke sťaženia spoločenského uplatnenia. Žalobkyňa poznamenala, že lekárske posudky sú objednané, žalobkyňa ich doručí súdu aj právnemu zástupcovi žalovaného najmenej päť dní pred vytýčeným termínom pojednávania. K preukázaniu, že manžela žalobkyne odviezol na vyšetrenie do L. B. rodinný kamarát, priložila Zmluvu o nájme dopravného prostriedku zo dňa 29.11.2020, pokladničný doklad o zaplatení nájmu dopravného prostriedku, ako aj lekársku správu o vyšetrení manžela žalobkyne vo L. B. zo dňa 30.11.2020 a taktiež navrhla vykonanie dokazovania Čestným prehlásením p. C., ktoré plánovala predložiť päť dní pred vytýčeným termínom pojednávania.
10. V podaní zo dňa 20.4.2023 žalobkyňa doplnila Čestné prehlásenie pána P. C. a tiež Lekársku správu M. N. z Kliniky úrazovej chirurgie Univerzitnej nemocnice L. Pasteura k otázke doby ustálenia zdravotného stavu žalobkyne pokiaľ ide o sťaženie jej spoločenského uplatnenia a jeho bodového ohodnotenia.
11. Na pojednávaní dňa 28.4.2023 súd vykonal výsluch svedka A. L. C..
12. Vo veci samej najskôr súd rozhodol Rozsudkom zo dňa 28.4.2023 sp.zn. 42C/5/2022 tak, že I. žalovanému uložil povinnosť titulom nemajetkovej ujmy zaplatiť žalobkyni sumu 3.500,- EUR do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol . III. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania o nemajetkovej ujme v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá po právoplatnosti tohto rozsudku. IV. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, vo vzťahu k výroku, ktorým došlo k zamietnutiu žaloby. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá po právoplatnosti tohto rozsudku.
13. Odvolací súd Uznesením sp.zn. 3Co/128/2023 z 11.7.2024 I. Zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. II. Zrušil uznesenie súdu prvej inštancie č.k.: 42C/5/2022-219 zo dňa 23.3.2023.
14. V zmysle bodu 20 odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu, v prejednávanej veci súd prvej inštancie v rozpore s citovaným ust. § 212 ods. 2 CSP nerozhodol o celej prejednávanej veci, keďže v rozpore so zákonom procesne konal a vydal napadnuté uznesenie, že zmenu žaloby v zmysle návrhu žalobkyne zo dňa 21.2.2013 v časti týkajúcej sa sťaženia spoločenského uplatnenia nepripúšťa (viď uznesenie Okresného súdu Košice I č.k. 42C/5/2022-219 zo dňa 23.3.2023), v znení ktorého žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 8.3.2023 len navrhla doplnenie dokazovania výsluchom svedkov, lekárskym posudkom Kliniky úrazovej chirurgie Univerzitnej nemocnice L. Pasteura Košice k otázke doby ustálenia zdravotného stavu a k otázke sťaženia spoločenského uplatnenia, pričom nejde o zmenu žaloby v zmysle § 140 ods. 1 CSP, ale len o jej doplnenie v znení predložených návrhov, nakoľko tak, ako z odôvodnenia podanej žaloby a rovnako aj z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (viď body 1. a 2.) je zrejmé, že žalobkyňa si podanou žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 14.2.2022 uplatnila aj nárok titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, a ak vo výške 0, čo ale nie je zrejmé, tak tento nárok mal súd prvej inštancie zamietnuť, ak v konaní nebude preukázaný, pričom správne právne posúdenie veci je vždy „ex offo“ vecou súdu.
15. Odvolací súd ďalej uviedol, že bude potrebné opätovne rozhodnúť, ale už o celom predmete konania v zmysle § 212 ods. 2 CSP, teda aj o nároku uplatnenom titulom sťaženia spoločenského uplatnenia a opätovne uplatnený nárok posúdiť so zreteľom aj na vznesenú námietku premlčania. Keďže žalobkyňa nesúhlasila s rozhodnutím súdu o premlčaní uplatneného nároku titulom bolestného a navrhovala z dôvodu rozporov v záveroch znaleckých posudkov znalcov, nariadiť kontrolný znalecký posudok za účelom ustálenia zdravotného stavu žalobkyne a konať aj s odkazom na ust. § 253 CSP, keďže ide o vedecké poznatky a súdu neprináleží so zreteľom na objektivitu a potrebné znalecké poznatky relevantne dospieť k záveru o ustálení zdravotného stavu žalobkyne. Súd poukázal na posudok P. A. Q. č. 1/2018, v ktorom sú pod obr. č. 15-17 identifikované stopy po kontakte vozidla so žalobkyňou a rovnako aj posudok A. B. č. 12/2020, ktorý identifikuje pod obr. č. 14-16 stopy kontaktu s telom chodkyne/žalobkyne, podľa odvolacieho súdu je zrejmé, že ku kontaktu vozidla s telom žalobkyne došlo, čo nepriamo vyplýva aj z rozsudku trestného súdu (OS KE I sp.zn. 8T/10/2021), ktorý rozhodoval vo veci dopravnej nehody a ktorý síce oslobodil obžalovaného (žalovaného v prejednávanej veci) spod obžaloby, avšak nie z dôvodu, že by sa skutok nestal, ale z dôvodu, že skutok nie je trestným činom, pričom popis skutku v obžalobe bol taký, že obžalovaný narazil prednou ľavou časťou svojho vozidla do chodkyne B. C.. Odvolací súd poukázal na posudok P. A. Q. č. 1/2018, v ktorom znalec uviedol, že „chodkyňa vstúpila na vozovku v úseku, kde sa nenachádza riadne vyznačený priechod pre chodcov z technického hľadiska bez nebezpečenstva vzhľadom na včasnú reakciu vodiča vozidla Škoda Octavia a rýchlosť jazdy vozidla Škoda Octavia vypočítanú, a preto je možné uviesť, že vstup chodkyne na

vozovku a jej následný pohyb po vozovke v úseku, kde sa nenachádza riadne vyznačený priechod pre chodcov nebol tým prvkom nehodového deja, ktorý vyvolal kolíznu situáciu. Chodkyňa vstupovala na vozovku zo šikmých rovnobežných čiar, pričom prechádzala cez vozovku šikmo a nie kolmo na jej os, kde zaparkované vozidlá vytvárali oblasť zakrytého výhľadu a preto zostáva otázkou právneho posúdenia, či je možné takýto pohyb chodkyne po vozovke považovať za pohyb vykonaný z technického hľadiska bez nebezpečenstva. Chodkyňa svojim vstupom na vozovku a následným pohybom po vozovke nevytvorila pre vodiča vozidla Škoda Octavia prekážku z technického hľadisku náhlu prekážku.“ Odvolací súd v súvislosti s nemajetkovou ujmou uviedol, že žalobkyňa bola vypočutá na pojednávaní dňa 8.2.2023, kde uviedla skutkové tvrdenia ku podanej žalobe ako celku. Po upozornení súdom, aby bol výsluch upriamený najmä na časti týkajúce sa nemajetkovej ujmy (str. 8 zápisnice z pojednávania dole) uviedla skutkové okolnosti a jej následné psychické prežívanie týchto okolností, teda vyjadrovala sa k nemajetkovej ujme. Uviedla napríklad, že „už nemala psychickú pohodu, že závidela manželovi, že môže vykonávať činnosti, ktoré už ona nemohla, že to pociťovala ako veľkú krivdu a veľkú zmenu v jej živote, že bola deprimovaná a nešťastná, že je pre ňu veľká trauma, že sa už nemôže stretávať s priateľmi.“ Toto všetko sú jednoznačne vyjadrenia k nemajetkovej ujme, ktoré ale v konaní treba aj jednoznačne učinenými dôkaznými prostriedkami preukázať a posúdiť predpoklad značnej miery. Preto je potrebné aj opätovne preskúmať dôveryhodnosť predložených dôkazov so zreteľom na tento uplatnený nárok, ako aj dôsledné preukázanie vzniku značnej psychickej ujmy u žalobkyne v znení značného zásahu do nárokov v znení ust. § 11 OZ a obranu žalovaného.

16. Na základe výzvy súdu na uplatnenie prostriedkov procesného útoku a obrany žalobkyňa v podaní z 26.8.2024 zotrvala na návrhu na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania k posudku M. N. a M. N., eventuálne M. D.. Navrhla tiež doplniť znalecký posudok P. A. Q. č. 1/2018 k otázke žalobkyňu namietaného jej údajného „šikmého“ prechodu cez vozovku, k čomu navrhla, aby súd znalca vypočul. Taktiež doložila listinné dôkazy: žiadosť žalobkyne zo dňa 21.11.2022 Mestu Košice o poskytnutie informácie o dopravnom značení na mieste nehody a Odpoveď Mesta Košice na žiadosť.

17. Žalovaný v podaní z 26.8.2024 uviedol názor, že žalobkyňa si nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia uplatnila v sume 0,- EUR, pričom nie je zrejmé, v súvislosti s akými následkami poškodenia zdravia si ho uplatnila. Takéto uplatnenie nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia (tzn. uplatnenie nároku bez jeho bližšej špecifikácie v sume 0,- EUR s tým, že k špecifikovaniu výšky nároku a vymedzeniu jednotlivých dielčích nárokov dôjde dodatočne) nemá s ohľadom na aktuálnu judikatúru za následok spočívanie plynutia premlčacích lehôt. Súd prvej inštancie by sa mal primárne zaoberať tým, či je tento nárok (ak je uplatnený) uplatnený včas. Poukázal na skoršie vyjadrenia žalobkyne, z ktorých vyplýva, že svoj zdravotný stav vo vzťahu k nároku na náhradu škody na zdraví (tak vo vzťahu k nároku na náhradu za bolesť, ako aj vo vzťahu k nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia) považovala za ustálený k dátumu 31.3.2019 (viď zápisnica z pojednávania na súde prvej inštancie zo dňa 28.4.2023). Vzhľadom na uvedené považuje žalovaný nárok žalobkyne na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia za premlčaný Z opatrnosti navrhol vykonať znalecké dokazovanie za účelom určenia momentu ustálenia zdravotného stavu žalobkyne vo vzťahu k obom týmto nárokom.

18. Uznesením č.k.: 42C/5/2022-404 z 21.10.2024 súd nariadil kontrolné znalecké dokazovanie znaleckým ústavom.

19. Zo znaleckého posudku č. 990736/2025 znaleckého ústavu forensic.sk vo veci ustálenia zdravotného stavu žalobkyne vyplýva, že znalecký ústav na základe dostupných podkladov sumarizoval najvýznamnejšie okolnosti vývoja zdravotného stavu žalobkyne nasledovne: dňa 3.4.2018 bola žalobkyni vykonaná operácia – osteosyntéza pre zlomeninu laterálneho kondylu ľavej píšťaly (tibia); následne boli v lekárskych správach dokumentované ťažkosti menovanej, ktoré sa týkali nestability a bolestí ľavého kolena pri chôdzi po schodoch, pričom objektívne bola zistená laxicita vnútorného bočného väzu, drásoty a pozitivita manévrov na predný skrížený väz a menisky; dňa 6.3.2019 bola menovanej vzhľadom na jej ťažkosti vykonaná reoperácia – artroskopia so subtotálnou menisektómiou a extrakcia osteosyntetického materiálu z píšťaly; následne bola v pláne totálna endoprotéza ľavého kolenného kĺbu pre posttraumatickú artrózu, ktorá sa však podľa dostupnej zdravotnej dokumentácie nezrealizovala. V období od 5.3.2019 do 9.3.2023 sa v dostupných podkladoch nenachádza lekárska správa, ktorá by objektivizovala aktuálny nález na ľavom kolennom kĺbe žalobkyne. Znalecký ústav na základe vyššie uvedeného konštatoval, že k medicínskemu ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne po úraze zo dňa 28.3.2018 došlo v intervale od 6.3.2019 do 6.3.2020. Znalecký ústav uviedol, že bodové hodnotenie bolestného, týkajúce sa úrazu žalobkyne zo dňa 28.3.2018, bolo možné vypracovať po prvýkrát dňa 9.4.2018 (napr. položkou 195b zvýšenou o 50% podľa § 9, ods. 5, písm. c) Zákona č. 437/2004 Z. z.), pričom následne, dňa 8.3.2019 bolo možné vypracovať dodatočné bodové hodnotenie

bolestného pre reoperáciu (napr. položkou 173b o počte 70 bodov a položkou 239 o počte 35 bodov). Znalecký ústav uviedol, že bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne súvisiace s jej úrazom zo dňa 28.03.2018 bolo možné vypracovať po prvýkrát dňa 6.3.2020, t. j. 1 rok od poslednej liečebnej intervencie, a to príslušnými položkami Prílohy č. 1 Zákona č. 437/2004 Z. z. na základe jej aktuálne objektivizovaného zdravotného stavu.
20. Žalovaný vo vyjadrení z 29.9.2025 k znaleckému posudku znaleckého ústavu navrhol za účelom odstránenia nedostatkov znaleckého posudku vykonať výsluch znaleckým ústavom určeného znalca, M. O., F..
21. Žalobkyňa v podaní z 18.11.2025 navrhla vypočuť svedka P. C., ktorý bol kamarát manželov C. a účastník „guľášovej partie“ ku skutočnostiam preukazujúcim sťaženie spoločenského uplatnenia a nemajetkovú ujmu žalobkyne. K preukázaniu nemajetkovej ujmy žalobkyňa doložila lekárske správy z 2.10.2022, 7.10.2022 a 8.10.2024, v zmysle ktorej nadránom v spánku opätovné prežívanie autonehody, nárast TK na 180/105, tachykardia, opakované izolované potiaže. Nezotrvala na svojom výsluchu a výsluchu svedka A. L. C.. Vo vzťahu k znaleckého posudku uviedla, že z neho vyplýva, že nárok žalobkyne na sťaženie spoločenského uplatnenia nie je premlčaný, znalecký posudok neobsahuje protirečivé tvrdenia. Uplatnený nárok titulom sťaženia spoločenského uplatnenia (ďalej i ssu) bol žalobkyňou uplatnený včas ešte v žalobe zo dňa 14.2.2022, pričom podľa znaleckého posudku č. 99073/2025 začala plynúť premlčacia lehota dňom 7.3.2020. Navyše, je potrebné vziať do úvahy aj uplatnenie tohto nároku v trestnom a súdnom konaní 8T/10/21 so spočívaním premlčacej lehoty. Výška tohto nároku bola upresnená doručením lekárskeho posudku zo dňa 9.3.2023 /M. N./. Žalobkyňa poukazuje na to, že nárok bol žalobou uplatnený spolu s bolestným v sume 2.862,- EUR a preukázaný vo výške 5.065,- EUR za sťaženie spoločenského uplatnenia a sume 2.862,- EUR za bolestné. Žalobkyňa teda preukázala nárok na náhradu škody za sťaženie spoločenského uplatnenia a za bolesť v sume 7.927,- EUR, pričom v žalobe si ho uplatnila len v sume 2.862,- EUR. Ak by súd aj dospel k záveru, že je premlčaný nárok na bolestné, žalobkyňa trvá na tom, že spolu s ním si uplatnila aj nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorý preukázala v sume 5.065,- EUR, takže je dôvod na priznanie náhrady škody žalobkyni v sume 2.862,- EUR titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Nárok na náhradu škody, vrátane bolesti, si žalobkyňa uplatnila už v prípravnom trestnom konaní, ako to vyplýva aj z obžaloby prokurátorky zo dňa 28.5.2021, č.k. 8T/10/21, konkrétne pod bodom č. 5 návrhov na vykonanie dokazovania, kde prokurátorka o.i. navrhuje vykonať dôkaz „uplatnenie nároku na náhradu škody č.l. 362-365“.
22. Žalovaný vo vyjadrení z 29.1.2026 zotrval na tom, že (domnelý) nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia nebol žalobkyňou doposiaľ v konaní uplatnený (ak bol uplatnený, uplatneným bol vo výške 0,- EUR) a k jeho uplatneniu došlo až v novembri 2025 (momentom doručenia Vyjadrenia súdu prvej inštancie), tento (domnelý) nárok nebol žalobkyňou uplatnený včas (ak by k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne vo vzťahu k nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia skutočne došlo 6.3.2020 ako uviedol znalecký ústav forensic v Znaleckom posudku a k uplatneniu tohto nároku došlo v novembri 2025 je zjavné, že tento (domnelý) nárok bol uplatnený po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, a teda neskoro). Žalovaný preto vzniesol námietku premlčania tohto nároku.
23. Na pojednávaní 6.2.2026 žalobkyňa zobrala žalobu späť v časti týkajúcej sa ušlého zisku, so stratou, nákladov s liečením a aj v časti bolestného. Súd uviedol, že názor, že žalobkyňa titulom sťaženia spoločenského uplatnenia požadovala v žalobe 0,- EUR neobstál v odvolacom konaní, pretože odvolací súd uviedol, že nie je zrejmé, že nárok titulom sťaženia spoločenského uplatnenia si žalobkyňa uplatnila vo výške 0,- EUR. V prípade, ak to nie je zrejmé, že to je 0,- EUR, podľa názoru konajúceho súdu žaloba trpí vadami, preto súd žalobkyňu vyzval, aby uviedla akú sumu si uplatnila titulom bolestného a akú titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, pretože čiastočné späťvzatie žaloby je možné až po tom, ako sa ustáli, čo bolo predmetom žaloby. Podľa názoru súdu, keď si žalobkyňa uplatnila súhrnnú sumu, musí odstrániť vadu žaloby a povedať, koľko požaduje ktorým titulom. Žalobkyňa uviedla, že si uplatnila titulom bolestného sumu 1,- EUR a titulom sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 2.861,- EUR, pričom zotrvala na späťvzatí žaloby v časti bolestného. Na pojednávaní ďalej súd vykonal výsluch znalca M. O., F. a svedka P. C.. Súd uviedol, že považuje nárok titulom sťaženia spoločenského uplatnenia za nepremlčaný. Je potrebné sa zaoberať zavinením žalobkyne, mierou spoluzavinenia.
24. Žalobkyňa v podaní z 1.4.2026 uviedla argumentáciu k názoru o neexistencii jej spoluzavinenia.
25. Na pojednávaní 10.6.2026 súd vypočul znalca I. P. A. Q., F..
26. Z vykonaného dokazovania súd zistil:
27. Z Osvedčenia o evidencii časť II technického preukazu č.l. 82 vyplýva, že vlastníkom vozidla evidenčné číslo C. XXX I. je M. A., dátum narodenia XX.X.XXXX.

28. Z Rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn. 8T/10/2021 zo dňa 24.11.2021, právoplatného dňa 25.11.2021 vyplýva, že súd oslobodil žalovaného, E. A. spod obžaloby pre trestný čin kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví, ktorého sa mal dopustiť tak, že v Košiciach dňa 28.3.2018 v čase okolo 8:25 hod. po ulici Hlavná medzi hotelom Hilton a OC Dargov viedol po parkovisku osobné motorové vozidla zn. Škoda Octavia, EČV: C. XXX I., v smere jazdy k ulici J., kde na konci parkoviska pri točení doľava narazil prednou ľavou časťou svojho vozidla do chodkyne B. C., ktorá prechádzala po uvedenej komunikácii mimo prechodu pre chodcov v smere od hotela Hilton k OC Dargov, pričom následkom zranenia utrpela chodkyňa B. C. zranenie, a to trieštivú vnútrokĺbovú zlomeninu vonkajšej časti horného konca píšťaly vľavo s dobou liečenia nad 42 dní a závažným ovplyvnením obvyklého spôsobu života po dobu približne štyroch mesiacov a to z dôvodu, že skutok nie je trestným činom.
29. Zo Znaleckého posudku č. 1/2018 vypracovaného znalcom I. A. F. Q., F. z 20.12.2018 vyplýva, že technickou príčinou dopravnej nehody boli nasledujúce prvky nehodového deja: - nesprávna technika jazdy vodiča vozidla Škoda Octavia, keďže sa plne nevenoval vedeniu motorového vozidla a dostatočne nesledoval situáciu v cestnej premávke, z čoho vyplynula jeho oneskorená reakcia na vývoj dopravnej situácie, čoho následkom bolo ohrozenie chodkyne, ktorá prechádzala šikmo cez vozovku v úseku, kde sa nenachádzal riadne vyznačený prechod pre chodcov, - ako aj nesprávna technika pohybu chodkyne, keďže cez vozovku prechádzala šikmo v úseku, kde sa nenachádzal riadne vyznačený priechod pre chodcov, napriek tomu, že v tesnej blízkosti od miesta jej vstupu na cestu sa riadne vyznačený priechod pre chodcov nachádzal. Pokiaľ ide o možnosť zabránenia vzniku dopravnej nehody, zo znaleckého posudku vyplýva, že podľa technicky prijateľného výpočtu, ak by sa vodič pohyboval v predmetom úseku jazdy do 9 km/h a na vývoj dopravnej situácie by reagoval v oneskorenom bode počiatku jeho reakcie, pričom po uplynutí reakčného času by brzdil vozidlo s využitím maximálneho brzdného spomalenia, tak by došlo k zabráneniu dopravnej nehody zastavením vozidla pred koridorom pohybu chodkyne, pričom by zároveň došlo k časovému zabráneniu dopravnej nehody tesným minutím sa vozidla a chodkyne. Ak by sa vodič vozidla pohyboval v predmetom úseku rýchlosťou jazdy vypočítanou a na vývoj dopravnej situácie by reagoval včas, teda cca 1,95 sekúnd pred zrážkou, pričom po uplynutí reakčného času by brzdil s využitím maximálneho brzdného spomalenia, tak by došlo k zastaveniu vozidla pred koridorom pohybu chodkyne. Ak by sa vodič vozidla pohyboval v predmetom úseku rýchlosťou jazdy vypočítanou a na vývoj dopravnej situácie by reagoval cca o 0,50 sekundy pred okamihom jeho pôvodnej oneskorenej reakcie a po uplynutí reakčného času by vozidlo brzdil využitím maximálneho brzdného spomalenia, tak by došlo k zastaveniu vozidla pred koridorom pohybu chodkyne. Taktiež je možné predpokladať, že vodič vozidla by dopravnej nehode zabránil tiež tým, ak by na pohyb chodkyne na vozovke v úseku, kde sa nenachádza riadne vyznačený priechod pre chodcov, reagoval z technického hľadiska včas, pričom po uplynutí reakčného času by vykonal náhlu zmenu smeru jazdy vpravo, čím by sa s najväčšou pravdepodobnosťou tesným minutím vyhol chodkyni. Z technicky prijateľných analýz priebehu nehodového deja a informácií získaných zo spisového materiálu vyplýva, že chodkyňa B. C. mala za daných okolností možnosť zabrániť vzniku dopravnej nehody tým, že by sa v predmetnom úseku pohybovala správnou technikou pohybu a v úseku kde sa tesne v blízkosti nachádzal riadne vyznačený priechod pre chodcov by cez vozovku neprechádzala mimo tohto priechodu pre chodcov. Je potrebné uviesť, že riadne vyznačený priechod pre chodcov sa nachádzal vo vzdialenosti cca päť metrov od predpokladaného vstupu chodkyne na vozovku.
30. Z výsluchu znalca doc. P. A. Q. PhD.na pojednávaní 10.6.2026 vyplýva, že znalec zotrval na záveroch znaleckého posudku.
31. Zo Znaleckého posudku A. P. B. č. 12/2020 z 23.5.2020 vo veci analýzy dopravnej nehody vyplýva, že v čase dopravnej nehody neboli sťažené poveternostné podmienky. K dopravnej nehode došlo počas dňa. Viditeľnosť nebola znížená vplyvom týchto podmienok a rozhľadové podmienky boli dobré. Z technicky prijateľných analýz priebehu nehodového deja s najväčšou pravdepodobnosťou vyplýva, že chodkyňa vstúpila na vozovku v mieste, kde sa nenachádzal priechod pre chodcov. Bolo potrebné uviesť, že chodkyni nič nebránilo v tom, aby priechod pre chodcov použila. Z technicky prijateľných analýz vyplýva, že pohyb chodkyne po vozovke bol z technického hľadiska uskutočnený bez nebezpečenstva vo vzťahu k prevádzkovej rýchlosti jazdy vozidla Škoda Octavia. Zároveň však bolo potrebné uviesť, že chodkyňa vstupovala na vozovku zo šikmých rovnobežných čiar, pričom prechádzala cez vozovku šikmo a nie kolmo na jej os, kde zaparkované vozidlá vytvárali oblasť zakrytého výhľadu a preto ostáva otázkou právneho posúdenia, či je možné takýto pohyb chodkyne po vozovke považovať za pohyb vykonaný z technického hľadiska bez nebezpečenstva. S najväčšou pravdepodobnosťou k zabráneniu dopravnej nehody by došlo, ak by sa chodkyňa v predmetnom úseku pohybovala správnou technikou pohybu a v úseku, kde sa v blízkosti nachádza riadne vyznačený priechod pre chodcov, by cez vozovku neprechádzala šikmo k úseku, kde sa riadne vyznačený priechod pre chodcov nenachádzal.

Z uvedeného pohľadom pohyb chodkyne a jej vstup na vozovku a následný pohyb po vozovke nebol z technického hľadiska správny. Z technicky prijateľných analýz priebehu nehodového deja ďalej vyplýva, že vodič vozidla Škoda Octavia sa v predmetom úseku pohyboval rýchlosťou cca 20 - 22 km/h, ktorú postupne znižoval, pričom najvyššia dovolená rýchlosť jazdy v predmetnom úseku bolo 50 km/h. Vodič Škoda Octavia reagoval na pohyb chodkyne po vozovke z technického hľadiska oneskorene, pričom po uplynutí reakčného času začal vozidlo intenzívne brzdiť a v čase stretu s chodkyňou sa pohyboval rýchlosťou cca 3 - 5 km/h. Z technicky prijateľných analýz vyplýva, že ak by sa vodič vozidla pohyboval v predmetnom úseku prevádzkovou rýchlosťou jazdy, pričom na pohyb chodkyne by reagoval včas, teda cca 2 sekundy pred zrážkou a k uplynutiu reakčného času by brzdil využitím maximálneho brzdného spomalenia, tak by došlo k zastaveniu vozidla Škoda Octavia pred miestnom zrážky a tiež pred koridorom pohybu chodkyne. Taktiež, ak by sa vodič vozidla pohyboval v predmetom úseku prevádzkovou rýchlosťou jazdy a na pohyb chodkyne by zareagoval o 0,5 sekundy pred okamihom počiatku jeho pôvodne oneskorenej reakcie a po uplynutí reakčného čase by vozidlo brzdil s využitím maximálneho brzdného spomalenia, došlo by k zastaveniu vozidla pred miestom zrážky a tiež pred koridorom pohybu chodkyne. Zároveň, ak by vodič vozidla sa pohyboval v predmetom úseku prevádzkovou rýchlosťou a na pohyb chodkyne po vozovke by reagoval včas, to znamená 2 sekundy pred zrážkou, pričom po uplynutí reakčného času by bol silno brzdil bez nebezpečenstva, teda s využitím polovičného brzdného spomalenia z maximálneho možného, tak by došlo k zastaveniu vozidla Škoda Octavia pred miestnom zrážky. Z technického hľadiska je možné uviesť, že vodičovi Škoda Octavia muselo byť zrejmé, že sa chodci môžu pohybovať po vozovke aj v miestne kde sa priechod pre chodcov nenachádza. Technika jazdy vodiča nebola správna. Nesprávnym prvkom v technike jeho jazdy bola skutočnosť, že sa plne nevenoval vedeniu vozidla a dostatočne nesledoval situáciu v cestnej premávke, z čoho vyplynula jeho oneskorená reakcia na pohyb chodkyne po vozovke v úseku, kde sa nenachádzal riadne vyznačený priechod pre chodcov. Pokiaľ ide o možnosť zabránenia vzniku dopravnej nehody zo strany vodiča a chodkyne uviedol, že vodič vozidla, ak by sa pohyboval v predmetnom úseku prevádzkovou rýchlosťou, pričom na pohyb chodkyne po vozovke by reagoval včas, teda 2 sekundy pred zrážkou a po uplynutí reakčného času by brzdil s využitím maximálneho brzdného spomalenia, tak by došlo k zastaveniu vozidla a to pred koridorom pohybu chodkyne. Rovnako, aj v prípade ak by na pohyb chodkyne po vozovke začala reagovať cca 0,50 sekúnd pred okamihom počiatku jej pôvodnej oneskorenej reakcie a následne po uplynutí jej reakčného času by brzdil s využitím maximálneho brzdného spomalenia a taktiež v prípade, ak by na pohyb chodkyne po vozovke reagoval včas, teda 2 sekundy pred zrážkou, pričom ak by brzdil po uplynutí reakčného času vozidlo bez nebezpečenstva, t.j. s využitím polovičného brzdného spomalenia, tak by došlo k zastaveniu vozidla pred miestom zrážky. Chodkyňa mohla s najväčšou pravdepodobnosťou zabrániť dopravnej nehode tým, ak by sa pohybovala správnou technikou pohybu a v úseku, kde sa v blízkosti nachádza riadne vyznačený priechod pre chodcov by cez vozovku neprechádzala šikmo v úseku, kde sa riadne vyznačený priechod pre chodcov nenachádza. Riadne označený priechod pre chodcov sa nachádzal v vzdialenosti cca 4 - 5 m od miesta vstupu chodkyne na vozovku. Technickou príčinou predmetnej dopravnej nehody bola súčinnosť nesprávnej techniky jazdy vodiča Škoda Octavia a to skutočnosť, že sa plne nevenoval vedeniu vozidla a dostatočne nesledoval situáciu v cestnej premávke, z čoho vyplynula jeho oneskorená reakcia na vývoj dopravnej situácie, čo mu znemožnilo zabrániť dopravnej nehode a nesprávneho spôsobu pohybu chodkyne, ktorá sa pohybovala po vozovke šikmo v úseku, kde nebol vyznačený priechod pre chodcov, pričom vo vzdialenosti cca 4 - 5 metrov od miesta vstupu chodkyne na vozovku sa nachádzal riadne vyznačený od vozovky oddelený priechod pre chodcov.

32. Z Lekárskej správy M. N. čl. 231 (pozn. súdu nejde o lekársky posudok) vyplýva, že lekár posúdil sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyne v rozsahu 250 bodov (za položku 397a -200 bodov a položku 428 a -50 bodov), k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne došlo 31.3.2019.

33. Súd na návrh strán sporu vykonal dokazovanie znaleckým posudkom č. 99073/2025 vypracovaným znaleckým ústavom forensic.sk (ďalej i znaleckého posudku znaleckého ústavu) čl. 448, z ktorého súd zistil, že bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne v súvislosti s jej úrazom zo dňa 28.3.2018 bolo možné po prvýkrát vykonať dňa 6.3.2020, t.j. 1 rok po poslednej liečebnej intervencii.

34. Na pojednávaní dňa 6.2.2026 znalec znaleckého ústavu M. O., F. zotrval na vyjadreniach uvedených v znaleckom posudku.

35. Súd z vyšetrovacieho spisu ORPZ74/DI-KE/2019 čl. 395 zistil, že žalobkyňa ako poškodená súhlasila s trestným stíhaním voči uvedenému páchateľovi ako obvinenému a navrhla, aby súd odsudzujúcim rozsudkom uložil páchateľovi ako obvinenému povinnosť nahradiť jej bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 2.008,62 EUR, škodu vo výške 1.968,50 EUR a nemajetkovú ujmu vo výške 5.000,- EUR, ktorá jej bola spôsobená trestným činom. Uvedené podanie je zo dňa 15.10.2020, pričom dňa

16.10.2020 toto podanie prevzal poverený vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva policajného zboru v Košiciach.
36. Skutočnosti viažuce sa k nemajetkovej ujme a zásahu do osobnosti žalobkyne súd zistil z výsluchu svedka A. C. na pojednávaní 28.4.2023 (čl. 241), ako aj výsluchu samotnej žalobkyne na pojednávaní 8.2.2023, ktorá uviedla, že sa cíti deprimovane, nešťastne, že musí doma sedieť, hoci by mohla aktívne žiť. S manželom behávali, šoférovala, chodila na huby, chodili pešo, stretávali sa na gulášovej partii, rada tancovala.
37. Z čestného vyhlásenia P. C. z 27.3.2023 vyplýva, že ako šofér odviezol A. L. C., manžela žalobkyne v zlom zdravotnom stave na vyšetrenie do L. B. a to na základe prosby žalobkyne. Túto službu žalobkyni poskytol napriek kolízii s jeho pracovnými povinnosťami vzhľadom na zlý zdravotný stav žalobkyne (psychický i fyzický), pri ktorom vozidlo sama nemohla viesť.
38. Z výsluchu D. F. mal súd preukázané, že žalobkyňa chodila peši cca 5 km na gulášové stretnutia, následne ju bolo potrebné nosiť, chodili spolu i na huby. Na jednej oslave sa žalobkyni podlomilo koleno pri tanci so svedkom, a svedok žalobkyňu zachytil.
39. Súd zistený skutkový stav posúdil podľa nasledujúcich právnych predpisov:
40. Podľa § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. (3) Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.
41. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.
42. Podľa § 13 ods. 1-3 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. (2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. (3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.
43. Podľa § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. (2) Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.
44. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.
45. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.
46. Podľa § 122 ods. 1-3 Občianskeho zákonníka, lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. (2) Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň. (3) Ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.
47. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).
48. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.
49. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.
50. Podľa § 445 Občianskeho zákonníka, strata na zárobku, ku ktorej došlo pri škode na zdraví, uhradzuje sa peňažným dôchodkom; pritom sa vychádza z priemerného zárobku poškodeného, ktorý pred poškodením dosahoval.
51. Podľa § 449 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením.
52. Podľa § 1 zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, Lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávnych vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa

účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú, b) ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.
53. Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej iba zákon č. 437/2004 Z.z.), náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. (2) Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.
54. Podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z.z., bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov. (2) Sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len „následok“).
55. Podľa § 7 ods. 1-3 zákona č. 437/2004 Z.z., lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekársky posudok posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov. (2) Zdravotnícke zariadenie, v ktorom sa poškodený liečil v súvislosti s poškodením na zdraví, je povinné posudzujúcemu lekárovi poskytnúť pri hodnotení bolesti alebo sťaženia spoločenského uplatnenia zdravotnú dokumentáciu6) súvisiacu s poškodením [§ 2 ods. 3 písm. a)]. (3) O vydanie lekárskeho posudku (odsek 1) môže požiadať poškodený.
56. Podľa § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z.z., ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu osoby uvedené v odsekoch 3 a 4 požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu.8)
57. Podľa § 4 ods. 1 písm. e/ a c/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov(ďalej iba zákon 8/2009 Z.z.), vodič je povinný e) dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a chodcom, najmä deťom, osobám so zdravotným postihnutím, osobitne voči osobám, ktoré používajú bielu palicu, a starým osobám, c) venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.
58. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., pri prechádzaní cez cestu je chodec povinný prednostne použiť priechod pre chodcov, nadchod alebo podchod. Na priechode pre chodcov sa chodí vpravo. Chodec nesmie vstupovať na vozovku, ak prichádza vozidlo s právom prednostnej jazdy; ak sa chodec nachádza na vozovke, musí takémuto vozidlu bez meškania uvoľniť priestor na prejazd. Chodec je povinný umožniť električke plynulý prejazd.
59. Podľa § 53 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z., mimo priechodu pre chodcov sa smie cez vozovku prechádzať len kolmo na jej os. Chodci smú prechádzať cez vozovku mimo priechodu pre chodcov, len ak s ohľadom na vzdialenosť a rýchlosť jazdy prichádzajúcich vozidiel nedonútia ich vodičov na zmenu smeru alebo rýchlosti jazdy.
60. Žalobkyňa si v žalobe uplatnila nárok titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia spolu v sume 2.861 EUR. S ohľadom na názor odvolacieho súdu v bode 20 odôvodnenia, že je zrejmé, že žalobkyňa si podanou žalobou uplatnila i nárok titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, a ak vo výške 0, čo však podľa názoru odvolacieho súdu nie je zrejmé, tak mal súd prvej inštancie tento nárok zamietnuť, ak v konaní nebol preukázaný, súd vychádzal z toho, že nie je zrejmé v akej výške žalobkyňa požadovala nárok titulom bolestného a v akej titulom sťaženia spoločenského uplatnenia. Súd nemohol vychádzať z neurčito uvedenej spoločnej sumy za oba nároky. Bolo preto potrebné odstrániť vadu žaloby spočívajúcu v neurčitosti, nejasnosti výšky náhrady požadovanej žalobkyňou za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 6.2.2026 vadu žaloby odstránila uvedením, že titulom bolestného požaduje 1,- EUR a titulom sťaženia spoločenského uplatnenia 2.861,- EUR.
61. Až po odstránení vady žaloby súd môže ustáliť, že predmetom sporu bol teda nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 8.967,25 EUR, pozostávajúci z nároku na náhradu škody na zdraví vzniknutej titulom bolestného vo výške 1,- EUR, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 2.861 EUR, nákladov liečenia vo výške 115.97 EUR, ušlého zisku v sume 472,61 EUR a straty na zárobku spolu vo výške 516,67 EUR, ako aj nárok žalobkyne na zaplatenie 5.000,- EUR titulom nemajetkovej ujmy.

62. Na pojednávaní 6.2.2026 žalobkyňa vzala žalobu späť v časti bolestného, nákladov liečenia, ušlého zisku a straty na zárobku. Žalovaný súhlasil na pojednávaní 6.2.2026 s čiastočným späťvzatím žaloby, preto súd konanie v tejto časti zastavil (výrok I. rozsudku). Nezaoberal sa súd preto ďalej znaleckými posudkami M. D. a M. N., ktoré sa týkali bolestného.
63. Predmetom sporu po späťvzatí žaloby ostal nárok titulom sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 2.861,- EUR a nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- EUR, vo vzťahu ku ktorým žalovaný namietol ich premlčanie.
64. V prípade sťaženia spoločenského uplatnenia sa odškodnenie poskytuje jednorázovo, ak úraz má preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony poškodeného a pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb. K sťaženiu spoločenského uplatnenia teda dochádza, ak následkom úrazu alebo iného poškodenia na zdraví, prípadne zhoršením ich následkov, nastanú v zdravotnom stave poškodeného také zmeny, ktoré majú preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre jeho životné úkony. Či a aké zmeny v zdravotnom stave nastali, je možné zistiť, ak je možné považovať zdravotný stav poškodeného za ustálený, teda v dobe, kedy je možné vykonať jeho posúdenie. Sťaženie spoločenského uplatnenia teda vzniká až v tejto dobe. (Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 3. 10. 2011, sp. zn. 6 Cdo 146/2011)
65. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania sa súd v prvom rade zaoberal posúdením premlčania nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia.
66. Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá a až po ustálení zdravotného stavu. Medzi stranami bolo sporné, kedy došlo k ustáleniu zdravotného stavu. Do obdobia ustálenia sa zdravotný stav pacienta vyvíja a nie je možné s istotou určiť, ktoré obmedzenia sú trvalé a ktoré dočasné. Otázka ustálenia zdravotného stavu je otázkou podstatnou, keďže od vtedy začala pri nárokoch titulom škody plynúť premlčacia doba. Nakoľko však ide o zodpovedanie odbornej otázky, súd vychádzal v otázke ustálenia zdravotného stavu z vykonaného dokazovania (zo záverov znaleckého posudku znaleckého ústavu č. 99073/2025 a tiež výpovede znalca M. L. O., PhD.na pojednávaní), že bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne s jej úrazom zo dňa 28.3.2018 bolo možné vypracovať až dňa 6.3.2020, t.j. 1 rok po poslednej liečebnej intervencii. S ohľadom na to súd prijal záver, že k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne vo vzťahu k sťaženiu spoločenského uplatnenia došlo 6.3.2020, preto až 6.3.2020 sa poškodená žalobkyňa mohla dozvedieť o škode a dňom 7.3.2020 jej začala plynúť subjektívna premlčacia doba. Subjektívna premlčacia doba je 2 ročná, ktorá by plynula až do 7.3.2022. Keďže žaloba bola podaná 15.2.2022, počas plynutia 2 ročnej subjektívnej premlčacej doby, nárok žalobkyne na náhradu škody na zdraví titulom sťaženia spoločenského uplatnenia nebol ku dňu podania žaloby premlčaný. Škoda na zdraví sa objaví aj po rokoch, čo znamená, že pri škode na zdraví platí iba subjektívna premlčacia doba a neuplatňuje sa objektívna premlčacia doba.
67. Súd na základe výsledkov vykonaného znaleckého dokazovania (znaleckým posudkom znaleckého ústavu č. 99073/2025) považoval námietku žalovaného ohľadom doby ustálenia zdravotného stavu žalobkyne viac ako rok po nehode, za nepreukázanú a nedôvodnú. Rovnako tak je bez právneho významu aj námietka žalovaného, ktorou poukazoval na tvrdenie žalobkyne, ktorá sa domnievala, že jej zdravotný stav bol ustálený 31.3.2019. Zodpovedanie otázky ustálenia zdravotného stavu je otázkou odbornou, ktorá bola zodpovedaná znaleckým ústavom. Právne podstatné je, kedy došlo skutočne k ustáleniu zdravotného stavu, bez ohľadu na subjektívny názor žalobkyne.
68. Vzhľadom na zrejmú včasnosť uplatnenia nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v podanej žalobe, súd nepovažoval za hospodárne sa zaoberať tým, či táto škoda na zdraví bola riadne uplatnená v trestnom konaní a došlo k spočívaniu premlčacej doby počas vedenia trestného konania.
69. Žalovaný namietal, že žalobkyňa si v žalobe uplatnila titulom sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 0,- EUR. Hoci následne špecifikovala výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, uvedené podľa neho nemá za následok spočívanie nároku, nárok je podľa žalovaného už premlčaný. K uvedenému súd opakuje, že vychádzal z právneho názoru odvolacieho súdu uvedeného v zrušujúcom Uznesení č.k. 3Co/128/2023-341 z 11.7.2024, z bodu 20, že nie je zrejmé, že titulom sťaženia spoločenského uplatnenia si žalobkyňa uplatnila 0,- EUR, pričom nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia bol v žalobe uplatnený. Žaloba obsahovala vadu, keďže zo súhrnnej sumy za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia nebolo zrejmé, v akej výške si žalobkyňa uplatnila nárok na bolestné a v akej výške nárok na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia. Túto vadu žaloby žalobkyňa na pojednávaní 6.2.2026 odstránila ku dňu podania žaloby, t.j. k 15.2.2022 doplnením tvrdenia, že titulom sťaženia spoločenského uplatnenia si uplatňuje sumu 2.861,- EUR. Ak sa žalovaný nestotožnil s tým, že odstránenie vady žaloby nastalo ku dňu podania žaloby, k uvedenému súd uvádza,

že žaloba bola neurčitá vo výške sťaženia spoločenského uplatnenia od začiatku (od jej podania), odstránenie vady žaloby je možné počas celého konania, vada sa odstránila spätne.
70. Z uvedeného dôvodu súd považoval nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia za nepremlčaný.
71. I vo vzťahu k nemajetkovej ujme žalovaný vzniesol námietku premlčania. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy sa premlčí v trojročnej premlčacej dobe (subjektívnej i objektívnej). Premlčacia doba začala plynúť deň po úraze žalobkyne, keďže úrazom žalobkyne došlo k zásahu do osobnostných práv žalobkyne. Súd považoval nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za nepremlčaný, keďže trojročná premlčacia doba v čase doručenia žaloby na súd márne neuplynula. Pri posudzovaní premlčania súd vychádzal z toho, že do osobnostných práv žalobkyne došlo pri dopravnej nehode, čím jej i vznikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy dňa 29.3.2018, preto dňa 30.3.2018 začala plynúť premlčacia doba nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Následne, počas vedenia trestného konania došlo k spočívaniu premlčacej doby od 16.10.2020, keďže žalobkyňa si nárok uplatnila v trestnom konaní v plnomocenstve z 15.10.2020, ktoré prevzala por. M. R. P. 16.10.2020, v trestnom konaní aj nemajetkovú ujmu v sume 5.000,- EUR. Premlčacia doba spočívala od uplatnenia nároku na príslušnom orgáne, t.j. od 16.10.2020 do 24.11.2021, keďže dňa 24.11.2021 nadobudol právoplatnosť oslobodzujúci rozsudok a došlo k skončeniu trestného konania. Následne premlčacia doba od 25.11.2021 plynula až do 14.2.2022, keďže 15.2.2022 došlo k uplatneniu nároku na súde v tomto spore. Súd zohľadnil i obmedzenia spojení s Covidovou právnou úpravou, kedy neplynula premlčacia doba 35 dní, a prijal záver, že 3 ročná premlčacia doba v čase podania žaloby neuplynula, keďže premlčacia doba plynula cca 32 mesiacov a nie 3 roky (36 mesiacov).
72. Keďže nárok na náhradu nemajetkovej ujmy a sťaženie spoločenského uplatnenia súd nepovažoval za premlčaný, zaoberal posúdením predpokladov pre priznanie nároku.
73. Protiprávnosť:
74. Súd zodpovednosť žalovaného za škodu na zdraví (ssu) posúdil v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka ako subjektívnu zodpovednosť a nie § 427 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaný nebol prevádzateľom dopravného prostriedku. V prejednávanej veci nejde o škodu vyvolanou osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, ale porušením právnej povinnosti v súvislosti s prevádzkou dopravného prostriedku. Zároveň súd aplikoval § 444 a 441 Občianskeho zákonníka.
75. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch súd posúdil v zmysle § 13 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, posudzujúc, či bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, kedy má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady tak určil súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.
76. Sporná medzi stranami bola dôvodnosť nároku titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, ku ktorej žalovaný namietal nepreukázanie jednotlivých predpokladov pre priznanie nároku (protiprávnosti, vzniku škody, príčinnej súvislosti a zavinenia), namietal nárok ako celok, nepovažoval za podklad pre priznanie nároku lekársku správu M. N., nakoľko nemá náležitosti lekárskeho posudku a považoval za rozporný znalecký posudok znaleckej organizácie. Nárok titulom nemajetkovej ujmy žalovaný považoval za nepreukázaný, poukázal na nedostatočné skutkové vymedzenie zásahu do osobnej sféry žalobkyne, ktoré považoval za tvrdenia k nemajetkovej ujme. Nesporné bolo, že došlo k úrazu žalobkyne dňa 28.3.2018. Nebola sporná výška bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia, keďže žalovaný rozporoval samotný nárok, absenciu náležitosti lekárskeho posudku v lekárskej správne M. N., v ktorej chýba zdôvodnenie bodového ohodnotenia, pričom ohodnotenie je na hornej hranici bodového rozpätia.
77. Nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia:
78. Vo vzťahu k protiprávnosti súd uvádza, že žalovaný porušil právnu povinnosť (§4 ods. 1 písm. e/ zákona č. 8/2009 Z.z., § 420 Občiansky zákonníka), čo bolo preukázané závermi znaleckého posudku č. 1/2018 zo dňa 20.12.2018, z ktorého vyplýva, že nesprávna technika jazdy vodiča J. K. bola prvkom nehodového deja, ktorý vyvolal kolíznu situáciu. Žalovaný popieral svoje protiprávne konanie, ako aj zavinenie pri vzniku škody, pričom poukazoval na dva dopravné posudky (posudok P. A. Q. č. X/XXXX, v ktorom sú pod obr. č. 15-17 identifikované stopy po kontakte vozidla so žalobkyňou a rovnako aj posudok A. B. č. 12/2020, ktorý identifikuje pod obr. č. 14-16 stopy kontaktu s telom chodkyne/žalobkyne), z čoho podľa názoru súdu (ale aj podľa názoru odvolacieho súdu v bode 21 zrušujúceho uznesenia) je zrejmé, že ku kontaktu vozidla s telom žalobkyne došlo. Uvedené však nepriamo vyplýva aj z rozsudku trestného súdu (Okresný súd Košice I, sp.zn. 8T/10/2021), ktorý rozhodoval vo veci dopravnej nehody a ktorý síce oslobodil obžalovaného (žalovaného v prejednávanej veci) spod obžaloby, avšak nie z dôvodu, že by sa skutok nestal, ale z dôvodu, že skutok nie je trestným činom, pričom popis skutku v obžalobe bol taký, že obžalovaný narazil prednou ľavou časťou svojho vozidla do chodkyne B. C..

79. Žalovaný argumentoval, že v trestnom konaní bol spod obžaloby oslobodený, nebol priestupkovo stíhaný. Súd je viazaný uvedeným oslobodzujúcim trestným rozsudkom (§193 CSP), avšak v civilnom spore (v tomto konaní) skúma, posudzuje či došlo k porušeniu povinnosti v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z.. S ohľadom na závery vykonaného dokazovania (znaleckým posudkom I. P. A. Q., F. a A. B.) súd prijal záver, že došlo k porušeniu právnej povinnosti žalovaným.
80. Vznik škody na zdraví a jej výška:
81. Vznik a existencia škody na zdraví žalobkyne (ssu) bola skonštatovaná v znaleckom posudku znaleckej organizácie. Ustálenie zdravotného stavu žalobkyne mal súd preukázané tiež zo znaleckého posudku znaleckej organizácie. Aj vzhľadom na znenie § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z.z., podľa ktorého, ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného, môže oprávnená osoba požiadať o vydanie znaleckého posudku, súd aj bez lekárskeho posudku k sťaženiu spoločenského uplatnenia, vychádzal zo záverov znaleckého posudku znaleckého ústavu ako entity, ktorej závery sú pre súd najrelevantnejšie, keďže nariadenie znaleckého dokazovania znaleckým ústavom je prípustné len v obzvlášť závažných prípadoch vyžadujúcich si osobitné vedecké posúdenie, alebo ak závery znalcov sú v zrejmom rozpore, preto i v rámci hodnotenia vykonaného dokazovania súd vychádzal zo záverov uvedených v znaleckom posudku znaleckého ústavu. Podľa názoru súdu znalec M. O., F. na pojednávaní objasnil dostatočne závery uvedené v znaleckom posudku.
82. Výška škody nebola medzi stranami sporná, preto súd vychádzal z tvrdení žalobkyne, že titulom sťaženia spoločenského uplatnenia si uplatňuje 2.861,- EUR. Predmetom znaleckého posudku znaleckej organizácie nebolo stanovenie výšky bodového ohodnotenia, pretože strany sporu (ani žalovaný v podaní z 16.10.2024 čl. 394) nemali pre znalecký ústav otázku ohľadom výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Ani na základe záverov znaleckého ústavu a právneho posúdenia súdu, že nárok titulom sťaženia spoločenského uplatnenia nie je premlčaný, žalovaný nerozporoval výšku nároku, namietal iba, že nárok titulom sťaženia spoločenského uplatnenia bol uplatnený vo výške 0,- EUR, prípadne, ak nebol, je premlčaný. Hoci žalovaný namietal absenciu náležitosti lekárskeho posudku v lekárskej správne M. N., v ktorej chýba zdôvodnenie bodového ohodnotenia, pričom ohodnotenie je na hornej hranici bodového rozpätia, podľa názoru súdu účinne nepoprel tieto závery, keďže neuviedol, aká výška nároku je dôvodná, nenavrhol v tomto smere vykonať dokazovanie.
83. Súd vo vzťahu k výške sťaženiu spoločenského uplatnenia vychádzal podporne z lekárskej správy M. N. (č.l. 231). Lekárska správa nie je znaleckým posudkom v zmysle zákona 437/2004 Z.z.. Napriek tomu je zrejmé, že v lekárskej správe lekár uviedol odborné závery a ohodnotil kývavosť jedného kolena bez nutnosti použitia podporného aparátu – položka 397a 200 bodmi a poúrazovú atrofiu svalstva stehna vľavo bez obmedzenia pohybu v kolennom kĺbe – položka 428a počtom 50 bodov, t.j. spolu ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 250 bodov, čo predstavuje i pri hodnote bodu vo výške 19,02 EUR vyššiu sumu ako je žalobkyňou požadovaná. Len skutočnosť že nejde o lekársky posudok, bodové hodnotenie je na hornej hranici rozpätia, odborné závery uvedené v listinnom dôkaze (lekárskej správe M. N.) nespochybňuje a preto nestrácajú charakter svojej odbornosti. Navyše, tieto závery neboli protistranou vyvrátené, účinne popreté, preto súd vychádza z nepopretých tvrdení žalobkyne, že titulom sťaženia spoločenského uplatnenia (ssu) si uplatňuje 2.861,- EUR, hoci by mala nárok na vyššiu sumu (žalobkyňa v podaní z 18.11.2025 uviedla, že by mala nárok na 5.065 EUR titulom sťaženia spoločenského uplatnenia). Súd vychádzal z listinného dôkazu, ktorý obsahuje odborné závery a z nepopretých tvrdení žalobkyne k výške nároku.
84. K procesnej otázke účinného popretia tvrdení v civilnom sporovom konaní súd zaujíma stanovisko, že za účinné popretie tvrdení žalobkyne o výške náhrady škody, nepostačovalo poprieť nárok žalobkyne vo všeobecnosti v jeho základe. Uvedený právny názor vychádza z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Obdo 10/2022, ktoré prešlo aj ústavným testom v konaní vedenom na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. I.ÚS 184/2024 a ktoré ohľadom otázky účinného popretia v zmysle § 151 ods. 1 CSP uvádza, že „z hľadiska úspešného uplatnenia prostriedkov procesnej obrany v konaní vo vzťahu k vyčíslenej, dôkazmi podopretej výške škody, je v zmysle § 151 ods. 1 CSP potrebné zo strany žalovaného (škodcu) kvalifikované (určité a účinné) popretie tvrdenia žalobkyne (poškodenej), že rozsah/výška škody dosahuje konkrétnu sumu/hodnotu a nestačí len všeobecná námietka popierajúca samotnú zodpovednosť žalovaného za škodu z hľadiska tvrdenej absencie porušenia záväzkovej alebo právnej povinnosti a príčinnej súvislosti medzi týmto porušením a vznikom škody“.
85. Popretie skutkových tvrdení protistrany musí byť výslovné. Nepostačuje všeobecné vyhlásenie (napr. o tom, že žaloba je úplne nedôvodná), z ktorého by bolo možné vyvodiť iba konkludentný nesúhlas strany so skutkovým stavom tvrdeným protistranou. De facto je skutkové tvrdenie nesporné, ak protistrana vyhlási, že je pravdivé, alebo ak protistrana uvedie rovnaké skutkové tvrdenie. De iure je skutkové

tvrdenie nesporné, ak sa aplikuje právna domnienka uvedená v § 151 ods. 1 CSP. Podľa tejto domnienky platí, že skutkové tvrdenie je nesporné, ak ho protistrana nepoprela vôbec (ak sa k tvrdenej výške škody nevyjadrila), alebo ak ho síce poprela, avšak neúčinne. Popretie (žalovaným) skutkových tvrdení žalobcu je prostriedok procesnej obrany v zmysle § 149 CSP (pozri Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J. Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 620).
86. Názor, že postačuje všeobecné spochybnenie nároku na náhradu škody neobstojí, keďže ustanovenie § 151 ods. 1 CSP, systematicky v Civilnom sporovom poriadku zaradené do prvej časti (všeobecné ustanovenia), ôsmej hlavy (úkony strán), štvrtého dielu o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany a koncentrácie konania (§ 149 až 154), je potrebné vykladať vo väzbe aj na ostatné ustanovenia CSP. Ustanovenie § 149 zaraďuje expressis verbis k prostriedkom procesnej obrany aj popretie skutkových tvrdení protistrany. Pritom platí, že za prostriedok procesného útoku a procesnej obrany sa považuje taký úkon strany sporu (resp. jeho obsahovo ucelená časť), ktorý vyžaduje, aby súd vykonal určitý procesný úkon skôr, ako vydá rozhodnutie, ktorým sa konanie v inštancii končí (pozitívne kritérium). Takýmto procesným úkonom súdu sa má na mysli najmä nariadenie ďalšieho pojednávania či vykonanie dôkazu (§ 153 ods. 2 slová „ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu“). Negatívne kritérium možno vymedziť tak, že prostriedkom procesného útoku a prostriedkom procesnej obrany nie sú vyjadrenia strán k právnej stránke veci a vyjadrenia k tomu, ako má súd vyhodnotiť vykonané dôkazy (pozri Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J. Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 612, 613).
87. Keďže žalovaný iba tvrdil, že nárok titulom sťaženia spoločenského uplatnenia je nepreukázaný, premlčaný, nebol vypracovaný lekársky posudok, avšak výšku nároku žalovaný nespochybnil a ani po doplnení dokazovania znaleckým posudkom znaleckého ústavu (z ktorého vyplýva, že nárok titulom sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyni nie je premlčaný) netvrdil, v akej výške je dôvodný, preto podľa názoru súdu účinne nepoprel tvrdenie žalobkyne, že nárok je dôvodný v ňou tvrdenej výške. Lekárska správa M. N. podporuje tvrdenie žalobkyne o výške požadovanej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Z uvedeného dôvodu súd považoval výšku nároku titulom sťaženia spoločenského uplatnenia za dôvodnú.
88. Existencia príčinnej súvislosti a zavinenie žalovaného:
89. Súd bol názoru, vychádzajúc z vykonaného dokazovania znaleckým posudkom I. P. A. Q., F. a A. B., že došlo k nárazu vozidla, ktoré riadil ako vodič žalovaný so žalobkyňou, ktorá týmto utrpela škodu na zdraví (ako to vyplýva zo znaleckého posudku znaleckého ústavu), za ktorú zodpovedá žalovaný, ktorý z nedbanlivosti porušil svoju povinnosť ustanovenú v zákone. Medzi protiprávnym konaním žalovaného a vznikom škody na zdraví žalobkyne (v podiele, v ktorom nesie zodpovednosť žalovaný) preto existuje vzťah príčiny a následku (príčinná súvislosť). Zavinenie žalovaného súd posudzuje ako nevedomá nedbanlivosť, pričom žalovaný nepreukázal (okrem časti, kde súd posúdil spoluzavinenie žalobkyne), že škodu nezavinil, t.j. nemohol jej zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré od neho bolo možné spravodlivo požadovať.
90. K spoluúčasti žalobkyne:
91. Posúdenie miery spoluzavinenia poškodenej je vecou skutkovou, právnym posúdením je vyriešenie otázky, či súd vôbec pripustí mieru spoluzavinenia a bude aplikovať tomu zodpovedajúcu právnu normu, avšak konečný výsledok týkajúci sa rozsahu spoluzavinenia je výsledkom vyhodnotenia skutkových okolností. K týmto otázkam zaujal názor (pri rovnakej hmotnoprávnej úprave) aj Najvyšší súd Českej republiky v rozhodnutí sp. zn. 25 Cdo 91/2010: „Konečná úvaha o tom, nakoľko sa na spôsobení škody podieľali jednotliví účastníci nehody, a teda v akom rozsahu za škodu zodpovedajú, závisí vždy od skutkových okolností konkrétneho prípadu a od porovnania všetkých okolností, ktoré mohli mať a mali vplyv na výsledok. Zovšeobecnenie, t.j. vytvorenie obecného pravidla aplikovateľného na iné obdobné prípady, je spravidla vylúčené.“
92. Žalovaný poukazoval na to, že žalobkyňa sa takisto podieľala na spôsobení dopravnej nehody, pričom sa žalobkyňa bola opačného názoru.
93. Súd bol názoru, že vykonaným dokazovaním (ZP č. 1/2018) bolo preukázané, že na vzniku škody na zdraví sa podieľala i žalobkyňa. Zo znaleckého posudku vyplýva, že „chodkyňa vstúpila na vozovku v úseku, kde sa nenachádza riadne vyznačený priechod pre chodcov z technického hľadiska bez nebezpečenstva vzhľadom na včasnú reakciu vodiča vozidla Škoda Octavia a rýchlosť jazdy vozidla Škoda Octavia vypočítanú, a preto je možné uviesť, že vstup chodkyne na vozovku a jej následný pohyb po vozovke v úseku, kde sa nenachádza riadne vyznačený priechod pre chodcov nebol tým prvkom nehodového deja, ktorý vyvolal kolíznu situáciu. Chodkyňa vstupovala na vozovku

zo šikmých rovnobežných čiar, pričom prechádzala cez vozovku šikmo a nie kolmo na jej os, kde zaparkované vozidlá vytvárali oblasť zakrytého výhľadu a preto zostáva otázkou právneho posúdenia, či je možné takýto pohyb chodkyne po vozovke považovať za pohyb vykonaný z technického hľadiska bez nebezpečenstva. Chodkyňa svojim vstupom na vozovku a následným pohybom po vozovke nevytvorila pre vodiča vozidla Škoda Octavia prekážku z technického hľadisku náhlu prekážku.“ Súd preto vyhodnotil, že žalobkyňa porušila ust. 420 Občianskeho zákonníka, ako aj 53 ods. 1 a 3 zákona č. 8/2009 Z.z., čo vyplýva zo znaleckého posudku a i výsluchu znalca P. A. Q., F. a tiež znaleckého posudku A. B..

94. Rozhodujúcim kritériom miery spoluzavinenia (spoluzapríčinenia) škody je posúdenie, akou mierou sa jednotlivé skutočnosti (príčiny) na strane vodiča a na strane poškodeného podieľali na škodlivom výsledku. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 12Co 787/1965, ak sa peší chodec nepresvedčí o tom, či je cesta voľná, a prechádza cez vozovku, nesie na svojom poškodení motorovým vozidlom, ktoré do neho narazí, najmenej 10%. Rovnako 10% nesie zo svojej škody peší chodec, ktorý ide po nesprávnej strane vozovky, čo je tiež jednou z príčin poškodenia jeho zdravia motorovým vozidlom. Súd videl spoluzavinenie žalobkyne v porušení jej právnej povinnosti prechádzať prioritne cez prechod pre chodcov, pričom v blízkosti (cca 5m) sa nachádzal prechod pre chodcov. Ak by žalobkyňa použila prechod pre chodcov k vzniku jej škody na zdraví by nedošlo. Zároveň žalobkyňa prechádzala cez vozovku šikmo a nie kolmo, čím tiež porušila svoju právnu povinnosť. Žalobkyňa porušila dve zákonné povinnosti, preto v súlade s vyššie uvedeným rozhodnutím Krajského súd v Banskej Bystrici je jej spoluúčasť najmenej 20%.

95. Súd za primeranú považoval spoluúčasť žalobkyne v pomere 30%. S ohľadom na danú výšku spoluzavinenia žalobkyne, súd zaviazal vo výroku II. rozsudku žalovaného zaplatiť žalobkyni 2.002,70 EUR (70% z 2.861 EUR je 2.002,70 EUR) titulom sťaženia spoločenského uplatnenia.

96. Pomer zavinenia žalovaného v rozsahu 70 % súd považoval za primeraný vzhľadom na individuálne okolnosti prípadu. Zistenie vyplývajúce zo znaleckého posudku I. A. P. Q., F., že kolíznu situáciu zapríčinil žalovaný, ktorý reagoval oneskorene na vstup žalobkyne na vozovku (vstup žalobkyne na vozovku bol bez nebezpečenstva, nevytvoril náhlu prekážku pre žalovaného a nebol tým prvokom nehodového deja, ktorý spôsobil kolíznu situáciu) viedol súd k posúdeniu, že v prevyšujúcej časti je daná zodpovednosť žalovaného. Žalovaný mal i možnosť nehode zabrániť (ak by reagoval včas, teda cca 1,95 sekúnd pred zrážkou, pričom po uplynutí reakčného času by brzdil s využitím maximálneho brzdného spomalenia, tak by došlo k zastaveniu vozidla pred koridorom pohybu chodkyne. Ak by sa vodič vozidla pohyboval v predmetom úseku rýchlosťou jazdy vypočítanou a na vývoj dopravnej situácie by reagoval cca o 0,50 sekundy pred okamihom jeho pôvodnej oneskorenej reakcie a po uplynutí reakčného času by vozidlo brzdil využitím maximálneho brzdného spomalenia, tak by došlo k zastaveniu vozidla pred koridorom pohybu chodkyne. Taktiež je možné predpokladať, že vodič vozidla by dopravnej nehode zabránil tiež tým, ak by na pohyb chodkyne na vozovke v úseku, kde sa nenachádza riadne vyznačený priechod pre chodcov, reagoval z technického hľadiska včas, pričom po uplynutí reakčného času by vykonal náhlu zmenu smeru jazdy vpravo, čím by sa s najväčšou pravdepodobnosťou tesným minutím vyhol chodkyni), preto súd ustálil jeho zodpovednosť v rozsahu 70%.

97. Súd stanovil mieru spoluúčasti aj s ohľadom na obdobné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/38//2007, v ktorom 30. marca 2000 o 22:10 hod. na ceste č. I/65 v km 76,900 na P. viedol pôvodne označený žalovaný 1/ ako vodič osobné motorové vozidlo, pričom prekročil maximálnu povolenú rýchlosť (60 km/hod.) a aj napriek tomu, že sa snažil brzdiť a vyhnúť sa chodcovi prechádzajúcemu z jeho pohľadu pred ním cez vozovku zľava do prava, nepodarilo sa mu to a došlo k zraneniu chodca, manžela žalobkyne ľavým bokom vozidla, pričom chodec utrpel ťažké poranenia, na ktoré sa dlhodobo liečil a ktorým zraneniam 10. februára 2001 podľahol. Pre neštandardné správanie sa samotného chodca, nebohého manžela žalobkyne, ktorý vstúpil do vozovky mimo prechodu pre chodcov a minimálne sa nepresvedčil, či cez vozovku môže bezpečne prejsť, obidva súdy nižšieho stupňa správne prihliadli aj na spoluzavinenie poškodeného v zmysle ustanovenia § 441 Občianskeho zákonníka. Rozdiel spočíva len v percentuálnom vyjadrení miery spoluzavinenia poškodeného na vzniknutej škode. Zatiaľ čo podľa názoru súdu prvého stupňa podstatné zavinenie na dopravnej nehode má chodec, a preto jeho spoluzavinenie ustálil vo výške 80% oproti 20% žalovanej, ako prevádzateľa motorového vozidla, odvolací súd dospel k záveru, že spoluzavinenie poškodeného možno určiť v rozsahu náhrady škody v časti 25%, ktorá sa javila primeranejšia i pre dovolací súd. V tomto spore súd považoval za primeranú v prejednávanom spore mieru jej spoluúčasti 30%. Vyššia miera spoluúčasti žalobkyne by bola podľa názoru súdu zjavne neprimeraná, keďže v zmysle ustálenej judikatúry je spoluúčasť poškodeného spravidla do 50% (rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 25 Cdo 91/2010) v prípade, ak by vedome podstúpil jazdu vozidlom riadeným osobou o ktorej vedel, že jej vodičské schopnosti sú

výrazne ovplyvnené požitím alkoholu, a že z vozidla nevystúpil, keď mohol a ďalej pokračoval s vodičom v riskantnej jazde.
98. K polemike žalobkyne so závermi znaleckého dokazovania či prechádzala šikmo v prípade rádiusového zakrivenia cesty a či sa v blízkosti nachádzal prechod pre chodcov, súd plne odkazuje na závery znaleckého posudku I. A. P. Q., F. a jeho výpoveď. Znalec ako odborne zdatná osoba zotrval na tvrdení, že žalobkyňa prechádzala šikmo cez vozovku, pričom i objasnil na pojednávaní 10.6.2026 ako by vyzeral za danej situácie prechod žalobkyne kolmo cez vozovku. Rovnako tak i zotrval na existencii blízkosti prechodu pre chodcov, čo vyplýva i zo záverov znaleckého posudku znalca A. B.. Žalobkyňa poukazovala na možný odlišný záver v prípade slepej a jednosmernej cesty, avšak znalec I. A. P. Q., F. vo výpovedi 10.6.2026 uviedol, že táto skutočnosť nemá vplyv na závery znaleckého posudku.
99. V prevyšujúcej časti nároku na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia (výrok IV. Rozsudku) súd žalobu zamietol z dôvodu spoluúčasti žalobkyne na jej škode na zdraví. V uvedenom rozsahu 30% je žaloba nedôvodná pre neexistenciu priamej príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a vzniknutou škodou na zdraví žalobkyne. Za škodu v rozsahu 30% zo sumy 2.861 EUR zodpovedá žalobkyňa.
100. K nemajetkovej ujme:
101. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/65/2013: „Ten istý skutkový dej môže v niektorom prípade zakladať zároveň tak nárok na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej fyzickej osobe na jej osobnostných právach; tieto nároky treba dôsledne rozlišovať a pri ich posudzovaní mať na zreteli nielen odlišnosť vzťahov, z ktorých sú vyvodzované, ale tiež právnej úpravy, ktorá sa na ne vzťahuje. Zo žiadneho ustanovenia zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov nemožno vyvodiť, že by sa v rámci odškodňovania bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia mal zohľadniť aj zásah do dôstojnosti, súkromia alebo rodinného života poškodeného.“
102. Žalobkyňa tvrdenia o sťažení spoločenského uplatnenia zamieňala s tvrdeniami o nemajetkovej ujme, preto žalobkyňu súd vyzval k odstráneniu vád žaloby a uviesť, ktoré tvrdenia sa týkajú sťaženia spoločenského uplatnenia a ktoré sa týkajú nemajetkovej ujmy. Žalobkyňa uvedenú vadu žaloby odstránila v podaní z 21.2.2023. Zároveň i na pojednávaní 8.2.2023, na ktorom súd vykonal výsluch žalobkyne, žalobkyňa uvádzala skutkové tvrdenia k nemajetkovej ujme. Súd pripustil zmenu žaloby, týkajúcu sa skutkových tvrdení o nemajetkovej ujme na pojednávaní 28.4.2023.
103. Pre priznanie tohto nároku bolo potrebné, aby žalobkyňa preukázala, že došlo k protiprávnemu konaniu žalovaného, k vzniku závažnej nemajetkovej ujmy, ako aj, že existovala príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vzniknutou majetkovou ujmou. V prípade nemajetkovej ujmy je zodpovednosť žalovaného za vzniknutú ujmu objektívnou zodpovednosťou. To znamená, že bez ohľadu na zavinenie žalovaný zodpovedá za vniknutú nemajetkovú ujmu.
104. Súd považoval za preukázané zo záverov znaleckého dokazovania znalcami z odboru dopravy doc .A. P. Q., F. a A. B., že došlo k dopravnej nehode, pri ktorej došlo i k nárazu do žalobkyne a zo znaleckého posudku znaleckého ústavu mal súd preukázané, že došlo k poškodeniu zdravia žalobkyne. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo, že kolíznu situáciu zapríčinil, porušil právne povinnosti ustanovené v § 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Podiel na dopravnej nehode mali jednak dôvody na strane vodiča a taktiež dôvody na strane žalobkyne, ktoré zapríčinili dopravnú nehodu. Súd zohľadnil závažnosť vzniknutej ujmy v osobnostných právach žalobkyne, ako aj okolnosti, za ktorých došlo k zásahu. Žalobkyni vznikla nemajetková ujma konkrétne zásahom do jej práva na dôstojnosť a rodinný život. Súd považoval za danú aj existenciu priamej príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním žalovaného a vzniknutou ujmou, keďže bez protiprávneho konania by nedošlo k vzniku ujmy. Podľa názoru súdu žalobkyňa osvedčila vlastnou výpoveďou na pojednávaní 8.2.2023, výpoveďou manžela na pojednávaní dňa 28.4.2023, ako aj svedka p. F., že pred úrazom s manželom behávala, chodila cvičiť, tancovať, so svedkom chodila na huby, tancovali na oslave. Z výpovede žalobkyne vyplýva, že rada tancovala, následkom dopravnej nehody trpela žalobkyňa častým podvrtnutím kolena, keď spadla na ulici, na oslave, pri voľbách. Táto skutočnosť, hoci sa týka najmä jej sťaženia jej spoločenského uplatnenia, nemožno nevnímať i v kontexte so zásahom do osobnosti žalobkyne a nemajetkovou ujmou, keďže žalobkyňa tvrdila, že na základe uvedeného sa cítila ponížene na verejnosti, cítila sa deprimovane, že musí sedieť doma a nemôže sa venovať obľúbeným aktivirám. Bola podrobená pohľadu tretích osôb, ktoré si s ohľadom na jej náhly pád podľa

nej mysleli, že nadužila alkohol, preto sa cítila dotknutá na svojej dôstojnosti. Súd súhlasí, že neznámym ľuďom žalobkyňa nemohla vysvetľovať, že alkohol neužila, ale je po úraze. Zároveň zo svedeckej výpovede manžela žalobkyne a svedka p. F. vyplýva, že žalobkyňa prestala navštevovať gulášovú partiu, pretože nemohla prejsť vyše 5 km a nechcela obťažovať vodičov, ktorí by jednak kvôli nej museli zobrať motorové vozidlo, aby ju odviezli a tiež zdržať sa užitia alkoholických nápojov, čo vnímala žalobkyňa ako obmedzovanie partie a gulášovej zábavy. Z čestného vyhlásenia svedka p. C. mal súd preukázané, že žalobkyňa ťažko znášala skutočnosť, že nemôže pre zdravotné obmedzenie akútne odviesť manžela na vyšetrenie do L. B., pre problémy s kolenom, ako následkom predmetného úrazu. Zapožičanie vozidla manželom žalobkyňa tiež preukázala. Uvedené pre žalobkyňu predstavovalo traumatizujúcu udalosť, pocit nemožnosti pre svoje zdravotné obmedzenie pomôcť manželovi. Súd vychádzal i z tvrdení manžela žalobkyne, že žalobkyňa vníma ako obťažovanie manžela jeho práce v domácnosti, s ktorými potrebuje pomoc a pred úrazom ich dokázala vykonávať sama. Súd je názoru, že narušenie deľby povinností medzi manželmi, ochudobnenie o spoločné aktivity manželov, obmedzenie voľnočasových aktivít zasahuje do osobnosti žalobkyne, spôsobilo jej ujmu. Zásah do osobnosti súd videl i v tvrdení manžela žalobkyne, že žalobkyňa sa podvedome stiahne na okraj chodníka či vozovky, keď počuje okolo seba prechádzajúce auto. Súd prihliadol i na to, že žalobkyňa pri svojej práci sa stretávala s ľuďmi, ocenila spoločenské rozhovory na verejnosti, preto zle znášala izoláciu i v tejto oblasti. Zvýšenie krvného tlaku ráno z dôvodu opätovného prežívania nehody žalobkyňou súd nepovažoval za preukázané, tieto závery z lekárskej správy nevyplývajú.

105. Úspech žalobkyne pri nemajetkovej ujme závisel od posúdenia objektívnej závažnosti ujmy (či došlo k značnému zníženiu dôstojnosti vážnosti žalobkyne v spoločnosti), ako aj okolnosti, za ktorých k zásahu došlo. Úlohou žalobkyne bolo preukázať, že zásah bol natoľko intenzívny, že spôsobil závažnú ujmy v osobnosti žalobkyne, pričom navrátenie do pôvodného stavu nie je možné, ospravedlnenie je nepostačujúce, preto je dôvodná náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

106. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná fyzická osoba. Výška nemajetkovej ujmy je predmetom voľnej úvahy súdom, s ohľadom na individuálne okolnosti prípadu. Podľa názoru súdu objektívne existuje zásah do osobnosti žalobkyne, ktorý jej spôsobil závažnú nemajetkovú ujmu.

107. Zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je dosiahnutie vyváženosti medzi ujmou na hodnotách ľudskej dôstojnosti a jej konkrétnym finančným vyjadrením s cieľom zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu a poskytnúť čo najúčinnejšiu občianskoprávnu ochranu takto poškodenej osobnosti.

108. Súd pri stanovení a určení výšky nemajetkovej ujmy vychádzal aj z okolností, za ktorých k neoprávnenému zásahu zo strany škodcu došlo a prihliadol na výsledky vykonaného dokazovania, ktoré preukazovali, že žalobkyňa v čase prd dopravnou nehodou bola aktívnym človekom, zapájala sa do spoločenského a športového života. Ujmu na osobnom práve žalobkyne považoval súd za značnú, došlo k zásahu do jej osobnostných práv, jej fyzickej integrity, práva na ochranu zdravia vrátane zdravia duševného, ľudskej dôstojnosti, rodinného, ale aj spoločenského vyžitia.

109. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd žalobkyni priznal nemajetkovú ujmu vo výške 2.500,- EUR (III. výrok rozsudku), ktorú považoval za primeranú s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo (teda, že i žalobkyňa podľa znaleckého posudku z odboru dopravy neprechádzala cez prechod pre chodcov, ktorý bol vo vzdialenosti 5 metrov a prechádzala šikmo).

110. Vzhľadom na následky do osobnostných práv žalobkyne, keďže podľa názoru súdu bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby v spoločnosti a i v rodinnom živote, súd priznal žalobkyni i náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože nepovažoval za dostačujúce iba konštatovanie porušenia práva. Súd prihliadol na to, že žalobkyňa padá na verejnosti bez dôvodu, čo vyvoláva rôzne reakcie ľudí, aj s ohľadom na poznámky o požití alkoholu, a žalobkyňa sa preto cíti ponížene, zahanbene, bezmocne či diskomfortne. Nemôže s manželom vykonávať spoločné športové a rekreačné aktivity, potrebuje pomoc v domácnosti, čo zasahuje do jej rodinného života. Žalobkyňa nemôže žiť sociálne v gulášovej partii, čo ju obmedzuje v sociálnej oblasti. Následkom zmeneného rozdelenia úloh manželov v rámci domácnosti, sa žalobkyňa cíti frustrovane, nie v psychickej pohode, menejcenne či obťažujúco. Súd prihliadol i na to, že niektoré aktivity, ktoré viac žalobkyňa nemôže vykonávať, jej prinášali radosť, psychickú vyrovnanosť, naopak bez nich sa cíti viac emočne labilne.

111. K výške nemajetkovej ujmy súd dospel na základe zhodnotenia vykonaného dokazovania a posúdením závažnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých došlo k porušeniu osobnostných práv a analogickou aplikáciou záverov judikatúry napr. v rozhodnutiach Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 14Co/93/2018, ktorý titulom nemajetkovej ujmy priznal sumu 3.000,- EUR (pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy boli zohľadnené prekážky v štúdiu žalobkyne na vysokej škole, nemožnosť pokračovať vo vrcholovom športe, ale aj relatívne rýchla spätná socializácia a neúmyselnosť poškodenia zdravia pri dopravnej nehode) a ďalej Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14Co/31/2023, kde bola poškodenej priznaná suma 5.000 EUR (pri ťažkej ujme na zdraví, poškodená bola odkázaná na asistenciu a pomoc, má obmedzenú schopnosť vykonávať sebaobslužné úkony, prítomná zmena v kvalite života, pretrvávajúce pocity melanchólie a obáv o budúcnosť, strach z reakcií spoločnosti, obmedzené budovanie a udržiavanie spoločenských kontaktov, partnerských a rodinných väzieb). Keďže v prejednávanej veci ujma žalobkyne bola menšia, súd považoval za primeranú výšku nemajetkovej ujmy 2.500,- EUR.
112. Ďalej súd vykonal porovnanie i s rozhodnutiami o náhrade nemajetkovej ujmy priznanej vzdialenejším pozostalým príbuzným, v prípade dopravných nehôd s následkom úmrtia, kde sa výška 5.000,- EUR priznáva súrodencom, ktorí nemali bližší vzťah s poškodeným, resp. vzdialenejšej rodine. Keďže následky protiprávneho konania a okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práva boli v prejednávanej veci menej závažné, k zásahu došlo i z dôvodu spoluzavinenia žalobkyne, súd za primeranú výšku náhrady nemajetkovej ujmy považoval výšku 2.500,- EUR a v prevyšujúcej časti nemajetkovej ujmy žalobu ako nedôvodnú, nepreukázanú zamietol (IV. výrok rozsudku).
113. Súd k výsluchu A. C., ktorý bol aj splnomocneným zástupcom žalobkyne v spore uvádza, že jeho výsluch hodnotil s ohľadom na to, že manžel žalobkyne, pozná vnútorné psychické prežívanie žalobkyne, preto súd jeho výpoveď považoval za hodnovernú. Skutočnosť, že svedok bol i splnomocnený zástupca žalobkyne a bol účastný pojednávania 8.2.2023 súd nepovažuje za významnú pre posúdenie pravdivosti, hodnovernosti výpovede manžela žalobkyne ako svedka k nemajetkovej ujme žalobkyne.
114. Na splnenie povinnosti uloženej týmto rozsudkom súd určil žalovanému lehotu troch dní v súlade s § 232 ods. 3 CSP, podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni.
115. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 (podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí) v spojení s § 255 ods. 1 CSP (podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci) tak, že žalobkyni súd priznal nárok na náhradu trov konania o nemajetkovej ujme v rozsahu 100%, nakoľko tento závisel od posúdenia súdu, preto bola žalobkyňa v plnej miere úspešná vo vzťahu k výške priznanej sumy.
116. Vo vzťahu k ostatným majetkovým nárokom, v ktorých došlo i k zastaveniu konania súd vo vzťahu k zastaveniu konania zohľadnil, že v zmysle § 256 CSP žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania, preto nárok na náhradu trov konania v tejto časti patrí žalovanému. Rovnako, v časti nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia nebola žalobkyňa plne úspešná. Žalobkyňa v podanej žalobe žiadala úhradu titulom majetkových nárokov 3.967,25 EUR, súd jej priznal 2.002,70 EUR, teda žalobkyňa bola úspešná v rozsahu 50,48% a neúspešná v rozsahu 49,52%, čo je temer v rovnakom podiele. Vzhľadom na takmer rovnaký úspech a neúspech strán sporu, súd rozhodol, že žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznáva. Súd nevzhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa v spore.
117. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestský súd Košice v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. l CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym úradným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. l CSP).

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) týkajú sa procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávne obsadeného súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.